

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (ES) Nr. 1299/2013

2013 m. gruodžio 17 d.

dėl konkrečių Europos regioninės plėtros fondo paramos Europos teritorinio bendradarbiavimo tikslui nuostatų

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 178 straipsnį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo teisės akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,atsižvelgdami į Regionų komiteto nuomonę ⁽²⁾,

laikydami įprastos teisėkūros procedūros,

kadangi:

- (1) Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 176 straipsnyje nustatyta, kad Europos regioninės plėtros fondo (ERPF) paskirtis – padėti ištaisyti pagrindinius Sąjungos regionų pusiausvyros sutrikimus. Pagal tą straipsnį ir SESV 174 straipsnio antrą ir trečią pastraipus ERPF turi padėti mažinti įvairių regionų išsivystymo skirtumus ir atsilikimą nepalankiausias sąlygas turinčiuose regionuose, iš kurių ypatingas dėmesys turi būti skirtas kaimo vietovėms, pramonės pereinamojo laikotarpio paveiktoms vietovėms ir didelių ir nuolatinių gamtinių arba demografinių trūkumų turintiems regionams, pvz., labiausiai į šiaurę nutolusiems regionams, kuriuose ypač mažas gyventojų tankumas, ir saloms, pasienio bei kalnuotiems regionams;
- (2) Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 1303/2013 ⁽³⁾ nustatomos ERPF, Europos socialiniam fondui, Sanglaudos fondui (ESF), Europos žemės ūkio fondui kaimo plėtrai ir Europos jūrų reikalų ir žuvininkystės fondui (EJRŽF) taikytinos bendros

nuostatos. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 1301/2013 ⁽⁴⁾ nustatomos konkrečios nuostatos, susijusios su veiklos rūšimis, kurias gali remti ERPF, ir apibrėžiami tos veiklos tikslai. Tie reglamentai nevisiškai pritaikyti prie specialių poreikių siekiant Europos teritorinio bendradarbiavimo tikslo, kuomet bendradarbiaujant bent dviem valstybėms narėms arba vienai valstybei narei ir trečiajai šaliai. Todėl būtina nustatyti konkrečiai su Europos teritorinio bendradarbiavimo tikslu susijusias taikymo sritis, geografinės aprėpties, finansinių išteklių, lėšų telkimo pagal temas ir investavimo prioritetų, programavimo, stebėsenos ir vertinimo, techninės paramos, tinkamumo finansuoti, valdymo, kontrolės ir paskyrimo, trečiųjų šalių dalyvavimo bei finansų valdymo nuostatas;

- (3) siekiant padidinti Sąjungos sanglaudos politikos pridėtinę vertę, konkrečiomis nuostatomis turėtų būti siekiama gerokai supaprastinti tvarką visais tais susijusiais lygmenimis: paramos gavėjų, programavimo institucijų, programoje dalyvaujančių valstybių narių vietos, regioninio ar nacionalinio lygmens institucijų, jei taikoma, bei trečiųjų šalių ir Komisijos;
- (4) siekiant remti darnią Sąjungos teritorijos plėtrą skirtingais lygmenimis, pagal Europos teritorinio bendradarbiavimo tikslą ERPF turėtų remti tarpvalstybinį, tarptautinį ir tarp-regioninį bendradarbiavimą;
- (5) tarpvalstybiniu bendradarbiavimu reikėtų siekti spręsti kartu pasienio regionuose nustatytas bendras problemas, pvz., prasto prieinamumo, visų pirma kalbant apie galimybes naudotis informacinių bei ryšio technologijų (IRT) ir transporto infrastruktūrą, nykstančių vietos pramonės šakų, ir netinkamos verslui aplinkos, vietos ir regionų administracinių institucijų tinklų trūkumo, žemo mokslinių tyrimų ir inovacijų ir IRT perėmimo lygio, aplinkos taršos, rizikos prevencijos, neigiamo požiūrio į kaimyninės šalies piliečius ir reikėtų siekti išnaudoti nepanaudotas pasienio srities galimybes (tarpvalstybinių mokslinių tyrimų ir inovacijų infrastruktūros ir branduolių kūrimo, tarpvalstybinės darbo rinkos integracijos, švietimo įstaigų, įskaitant universitetus, arba sveikatos centrų bendradarbiavimo), kartu gerinant bendradarbiavimo procesą, siekiant darnios Sąjungos plėtros;

⁽¹⁾ OL C 191, 2012 6 29, p. 49.

⁽²⁾ OL C 277, 2012 9 13, p. 96.

⁽³⁾ 2013 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1303/2013, kuriuo nustatomos Europos regioninės plėtros fondui, Europos socialiniam fondui, Sanglaudos fondui, Europos žemės ūkio fondui kaimo plėtrai ir Europos jūrų reikalų ir žuvininkystės fondui bendros nuostatos ir Europos regioninės plėtros fondui, Europos socialiniam fondui, Sanglaudos fondui ir Europos jūrų reikalų ir žuvininkystės fondui taikytinos bendrosios nuostatos ir panaikinamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1083/2006 (Žr. šio Oficialiojo leidinio p. 320).

⁽⁴⁾ 2013 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1301/2013 dėl Europos regioninės plėtros fondo ir dėl konkrečių su investicijų į ekonomikos augimą ir darbo vietų kūrimą tikslu susijusių nuostatų, kuriuo panaikinamas Reglamentas (EB) Nr. 1080/2006 (Žr. šio Oficialiojo leidinio p. 289).

- (6) tarptautiniu bendradarbiavimu reikėtų siekti didinti bendradarbiavimą veiksmais, kuriais skatinama su Sąjungos sanglaudos politikos prioritetais susijusi integruota teritorinė plėtra, ir turėtų taip pat apimti į tarpvalstybinio bendradarbiavimo programas neįtrauktą jūrinį tarpvalstybinį bendradarbiavimą;
- (7) tarpregioniniu bendradarbiavimu reikėtų siekti didinti sanglaudos politikos veiksmingumą skatinant regionų dalijimąsi patirtimi teminių tikslų ir miesto plėtros klausimais, įskaitant miesto ir kaimo ryšius, gerinti teritorinio bendradarbiavimo programų bei veiksmų įgyvendinimą ir skatinti tendencijų teritorinės sanglaudos srityje analizę vykdant tyrimus, renkant duomenis ir įgyvendinant kitas priemones. Keitimasis su teminiais tikslais susijusia patirtimi iš esmės turėtų patobulinti veiksmų programų rengimą ir įgyvendinimą pagal investicijų į ekonomikos augimą ir darbo vietų kūrimą tikslą, tačiau atitinkamai atvejais ir programų rengimą ir įgyvendinimą pagal Europos teritorinio bendradarbiavimo tikslą, taip pat paskatinti bendrai naudingą novatoriškų mokslinių tyrimų vykdančių branduolių bendradarbiavimą ir tyrėjų bei mokslinių tyrimų institucijų mainus išsivysčiusiose ir mažiau išsivysčiusiose regionuose, atsižvelgiant į patirtį, įgytą, vykdant programą „Žinių regionas“ ir „Mokslinių tyrimų potencialas konvergencijos ir atokiausiuose regionuose“ pagal Septintąją bendrąją mokslinių tyrimų programą;
- (8) reikėtų nustatyti objektyvius kriterijus, pagal kuriuos būtų galima nustatyti reikalavimus atitinkančius regionus ir vietoves. Todėl reikalavimus atitinkančius regionus ir vietoves nustatant Sąjungos lygmeniu reikėtų remtis bendra regionų klasifikavimo sistema, nustatyta Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1059/2003 ⁽¹⁾;
- (9) tarpvalstybinio bendradarbiavimu reikėtų remti prie sausumos arba jūrų sienų esančius regionus. Remdamasi ankstesnių programavimo laikotarpių patirtimi, Komisija turėtų parengti tarpvalstybinių teritorijų, kurios turėtų paprasčiau gauti paramą pagal tarpvalstybinio bendradarbiavimo programas, sąrašą. Sudarydama tą sąrašą, Komisija turėtų atsižvelgti į pritaikymus, kurių reikia siekiant užtikrinti darną, ypač dėl sausumos ir jūrų sienų, ir 2007–2013 m. programavimo laikotarpio programų tęstinumą įgyvendinimo teritorijose. Tokiais pritaikymais galima būtų sumažinti arba padidinti esamas programų įgyvendinimo teritorijas arba tarpvalstybinių bendradarbiavimo programų skaičių, ir tuo pačiu galima būtų sudaryti galimybes geografinėi sanklodai;
- (10) Komisija turėtų apibrėžti tarptautinio bendradarbiavimo sritis, atsižvelgdama į reikiamus integruotos teritorinės plėtros skatinimo veiksmus. Apibrėždama tas sritis, Komisija turėtų atsižvelgti į patirtį, įgytą vykdant ankstesnes programas, ir atitinkamai atvejais į makroregionines ir jūros baseino strategijas;
- (11) siekiant užtikrinti, kad visi regionai Sąjungoje galėtų gauti naudos iš keitimosi patirtimi ir gerąja praktika, tarpregioninio bendradarbiavimo programos turėtų apimti visą Sąjungą;
- (12) būtina toliau remti arba prireikus užmegzti tarpvalstybinį, tarptautinį ir tarpregioninį bendradarbiavimą su Sąjungos kaimyninėmis trečiosiomis šalimis, nes toks bendradarbiavimas yra svarbi regioninės plėtros politikos priemonė, ir turėtų būti naudingas su trečiosiomis šalimis sienas turinčių valstybių narių regionams. Todėl ERPF turėtų teikti paramą tarpvalstybinėms ir jūros baseino programoms pagal būsimą Sąjungos teisėkūros procedūra priimamą aktą dėl Europos kaimynystės priemonės 2014–2020 m. laikotarpiu (toliau – EKP teisėkūros procedūra priimamas aktas) ir pagal Pasirengimo narystei pagalbos priemonę (PNPP II) remiantis būsimu Sąjungos teisėkūros procedūra priimamu aktu dėl Pasirengimo narystei pagalbos priemonės 2014–2020 m. laikotarpiu (toliau – PNPP II teisėkūros procedūra priimamas aktas);
- (13) be intervencijų prie išorės sienų, remiamų Sąjungos išorės politikos priemonėmis, taikomomis pasienio regionuose Sąjungoje ir už jos ribų, turėtų būti įmanoma, kad ERPF remtų bendradarbiavimo programas, skirtas regionams Sąjungoje ir kai kuriais atvejais už jos ribų, jei už Sąjungos ribų esantiems regionams netaikomos išorės politikos priemonės, nes jie nėra apibrėžti, kaip paramą gaunantioms šalys arba tokių išorės bendradarbiavimo programų parengti negalima. Tačiau reikia užtikrinti, kad ERPF parama, skirta veiksams, įgyvendinamiems trečiųjų šalių teritorijoje, būtų visų pirma naudinga Sąjungos regionams. Atsižvelgdama į tuos apribojimus, Komisija, sudarydama tarpvalstybinių ir tarptautinių programų įgyvendinimo teritorijų sąrašus, taip pat turėtų įtraukti trečiojoje šalyse esančius regionus;
- (14) būtina nustatyti kiekvienam iš skirtingų Europos teritorinio bendradarbiavimo tikslo komponentų skiriamus išteklius ir toliau daugiausia jų skiriant tarpvalstybiniam bendradarbiavimui, taip pat būtina nustatyti kiekvienos valstybės narės dalį, kai numatoma bendra suma tarpvalstybiniam ir tarptautiniam bendradarbiavimui, ir valstybių narių turimas galimybes, susijusias su tų komponentų lankstumu, užtikrinant pakankamą finansavimą atokiausių regionų bendradarbiavimui;

⁽¹⁾ 2003 m. gegužės 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1059/2003 dėl bendro teritorinių statistinių vienetų klasifikatoriaus (NUTS) nustatymo (OL L 154, 2003 6 21, p. 1).

- (15) Sąjungos regionams būtų naudinga nustatyti ERPF paramos išorės politikos priemonėms, tokioms kaip EKP ir PNPP II, organizavimo mechanizmą, įskaitant atvejus, kai išorės bendradarbiavimo programų patvirtinti negalima arba jos turi būti nutrauktos. Taikant tą mechanizmą turėtų būti siekiama užtikrinti optimalų veikimą ir kuo didesnę tų priemonių suderinamumą;
- (16) didžioji ERPF finansavimo tarpvalstybinio ir tarptautinio bendradarbiavimo programoms dalis turėtų būti skiriama ribotam teminių tikslų skaičiui siekiant kuo didesnio sanglaudos politikos poveikio visoje Sąjungoje. Vis dėlto siekiant kuo daugiau naudoti iš tarpregioninio bendradarbiavimo siekiant didinti sanglaudos politikos veiksmingumą pirmiausia pagal investicijų į ekonomikos augimą ir darbo vietų kūrimą tikslą ir atitinkamais atvejais pagal Europos teritorinio bendradarbiavimo tikslą, veiklos sutelkimą pagal tarpregioninio bendradarbiavimo programą siekiant teminių tikslų turėtų atspindėti ne ribotas teminių tikslų skaičius, bet kiekvieno veiksmo tikslas. Vykdamas kitas tarpregioninio bendradarbiavimo programas, lėšų telkimas pagal temas turėtų būti pagrįstas su konkrečia jų aprėptimi;
- (17) siekdamas įgyvendinti siekius ir tikslus, nustatytus Sąjungos pažangaus, tvaraus ir integracinio augimo strategiją, ERPF pagal Europos teritorinio bendradarbiavimo tikslą turėtų padėti siekti teminių tikslų: plėtoti žiniomis, moksliniais tyrimais ir inovacijomis pagrįstą ekonomiką, be kita ko, stiprinant įmonių, ypač MVĮ, bendradarbiavimą ir skatinant tarpvalstybinių informacijos mainų sistemų IRT srityje kūrimą, skatinti ekologiškesnę, labiau išteklius tausojančią ir konkurencingesnę ekonomiką, be kita ko, remiant tvarų tarpvalstybinį judumą, skatinti didelį užimtumą, kuriuo būtų užtikrinama socialinė ir teritorinė sanglauda, be kita ko, vykdamas veiklą, kuria remiamas tvarus turizmas, kultūra ir gamtos paveldas, kaip teritorinės strategijos dalis, siekiant augimo, kurio metu būtų didinamas ir užimtumas, taip pat ugdyti administracinius gebėjimus. Vis dėlto investavimo prioritetų pagal įvairius teminius tikslus sąrašą reikėtų pritaikyti prie konkrečių Europos teritorinio bendradarbiavimo tikslo poreikių, nustatant papildomus investavimo prioritetus, ypač tuos, kuriais sudaromos sąlygos tarpvalstybinio bendradarbiavimo srityje tęsti teisinį ir administracinį bendradarbiavimą, piliečių ir institucijų bendradarbiavimą ir bendradarbiavimą užimtumo, mokymo, bendruomenių integracijos ir socialinės įtraukties srityse vykdamas tarpvalstybinę veiklą ir rengiant bei koordinuojant makroregioninę ir jūros baseino regiono strategiją pagal tarptautinį bendradarbiavimą. Be to, tam tikrų tarpregioninio bendradarbiavimo programų atveju turėtų būti nustatyti specialūs ar papildomi investavimo prioritetai siekiant atsižvelgti į konkrečią jų veiklą;
- (18) įgyvendinant teminių socialinės įtraukties skatinimo ir kovos su skurdu tikslą ir atsižvelgiant į jo praktinę svarbą, reikia užtikrinti, kad vykdamas tarpvalstybinę Šiaurės Airijos ir Airijos pasienio grafysčių taikos ir susitaikymo PEACE programą, ERPF lėšomis taip pat būtų prisidedama skatinant susijusių regionų socialinį ir ekonominį stabilumą, visų pirma veiksmais, kuriais siekiama skatinti bendruomenių sanglaudą. Atsižvelgiant į tos tarpvalstybinės programos ypatybes, tai tarpvalstybinei programai neturėtų būti taikomos tam tikros šiame reglamente nustatytos veiksmų atrankos taisyklės;
- (19) siekiant Europos teritorinio bendradarbiavimo tikslo vykdomų bendradarbiavimo programų turinio reikalavimus reikia pritaikyti prie jų ypatingų poreikių. Todėl tuose reikalavimuose taip pat turėtų būti pateikti veiksmingo įgyvendinimo dalyvaujančių valstybių narių teritorijoje elementai, pvz., susiję su įstaigomis, atsakingomis už auditą ir kontrolę, jungtinio sekretoriato įsteigimo tvarka ir atsakomybės paskyrimas finansinių pataisų atveju. Kai valstybės narės ir regionai dalyvauja įgyvendinant makroregionines ir jūros baseino strategijas, atitinkamose bendradarbiavimo programose turėtų būti nustatyta, kaip intervencijomis galima būtų prisidėti įgyvendinant tokias strategijas. Be to, dėl tarpregioninio bendradarbiavimo programų horizontaliojo pobūdžio tokių bendradarbiavimo programų turinį reikėtų pritaikyti, ypač paramos gavėjo arba paramos gavėjų apibrėžtį pagal dabartines programas INTERACT ir ESPON;
- (20) siekdamas padidinti ERPF paramos bendradarbiavimo programoms, patvirtintoms pagal šį reglamentą, į kurias įtraukti atokiausi regionai, kurių gali papildyti finansavimas iš Europos plėtros fondo (EPF), EKP, PNPP II ir Europos investicijų banko (EIB), koordinavimą, valstybės narės ir trečiosios šalys arba užjūrio šalys ar teritorijos (pastarosios toliau vadinamos teritorijomis), dalyvaujančios tokiose bendradarbiavimo programose, turėtų nustatyti koordinavimo mechanizmus pagal tose bendradarbiavimo programose nustatytas taisykles;
- (21) tikslinga įtraukti trečiąsias šalis ar teritorijas, kurios, joms priėmus kvietimą dalyvauti bendradarbiavimo programose, rengia tokias programas. Šiame reglamente turėtų būti nustatyta speciali tokio įtraukimo tvarka. Nukrypstant nuo standartinės tvarkos, kai bendradarbiavimo programose dalyvauja atokiausi regionai ir trečiosios šalys ar teritorijos, dalyvaujančios valstybės narės, prieš pateikdamos programas Komisijai, turėtų pasikonsultuoti su atitinkamomis trečiosiomis šalimis ar teritorijomis. Kad trečiųjų šalių ar teritorijų dalyvavimas bendradarbiavimo programose būtų veiksmingesnis ir pragmatiškesnis,

- turėtų taip pat būti įmanoma sutarimą dėl bendradarbiavimo programų turinio ir galimo trečiųjų šalių ar teritorijų įnašo išreikšti oficialiai patvirtintuose konsultaciniuose posėdžiuose su tokiomis trečiosiomis šalimis ar teritorijomis arba regioninio bendradarbiavimo organizacijų svarstymų protokoluose. Atsižvelgiant į pasidalijamojo valdymo ir supaprastinimo principus, bendradarbiavimo programų patvirtinimo procedūra turėtų būti tokia, kad Komisija patvirtintų tik esminius bendradarbiavimo programų elementus, o kitus elementus turėtų patvirtinti dalyvaujanti valstybė narė arba valstybės narės. Siekiant teisinio tikrumo ir skaidrumo, būtina užtikrinti, kad tais atvejais, kai dalyvaujanti valstybė narė ar valstybės narės iš dalies pakeičia bendradarbiavimo programos elementą, kuriam pakeisti nereikalingas Komisijos patvirtinimas, tos programos vadovaujančioji institucija apie tokį iš dalies keičiantį sprendimą praneštų Komisijai per vieną mėnesį nuo to iš dalies keičiančio sprendimo dienos;
- (22) pagal Sąjungos pažangaus, tvaraus ir integracinio augimo strategiją Europos struktūriniais ir investicijų fondais reikėtų užtikrinti kompleksiškesnį ir įtraukesnį vietos problemų sprendimo metodą. Siekiant sustiprinti tokį metodą, ERPF parama pasienio regionuose turėtų būti koordinuojama su EŽŪFKP ir EJRŽF parama, prireikus dalyvaujant pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 1302/2013 ⁽¹⁾ įsteigtoms Europos teritorinio bendradarbiavimo grupėms (ETBG), jei vietos plėtra yra vienas iš jų tikslų;
- (23) remiantis 2007–2013 m. programavimo laikotarpio patirtimi, reikėtų paaiškinti ir pagerinti veiksmų atrankos sąlygas siekiant užtikrinti, kad būtų atrenkami tik tikrai bendri veiksmai. Atsižvelgiant į išskirtines atokiausių regionų ir trečiųjų šalių ar teritorijų bendradarbiavimo programų aplinkybes ir savybes, reikėtų nustatyti ir priderinti lengvesnes bendradarbiavimo sąlygas, susijusias su veiksmų vykdymu pagal šias programas. Reikėtų apibrėžti vienintelį paramos gavėjų terminą ir tokiems paramos gavėjams turėtų būti leidžiama patiems atlikti bendradarbiavimo veiksmus;
- (24) reikėtų nurodyti tiksliai pagrindinių paramos gavėjų, kuriems tenka visa atsakomybė už veiksmų įgyvendinimą, pareigas;
- (25) įgyvendinimo ataskaitų reikalavimai turėtų būti pritaikyti programų vykdymo bendradarbiaujant ypatumams ir
- atspindėti programų įgyvendinimo ciklą. Siekiant užtikrinti patikimą valdymą, turėtų būti įmanoma metinę peržiūrą rengti raštu;
- (26) pagal Reglamentą (ES) Nr. 1303/2013 vadovaujančioji institucija turėtų užtikrinti, kad bendradarbiavimo programų vertinimas būtų vykdomas vadovaujantis vertinimo planu ir apimtų tų programų efektyvumą, našumą ir poveikio vertinimą. Bent kartą per programavimo laikotarpį atliekant vertinimą turėtų būti nustatyta, kaip suteikta parama padėjo pasiekti programos tikslų. Į tokius vertinimus turėtų būti įtraukta informacija apie bet kokius programavimo laikotarpiu siūlomus patikslinimus;
- (27) šio Reglamento priede reikėtų nustatyti bendrųjų produkto rodiklių, nustatytų atsižvelgiant į bendradarbiavimo programų ypatumus, rinkinį siekiant palengvinti programos įgyvendinimo pažangos vertinimą. Tuos rodiklius turėtų papildyti konkrečios programos rezultato rodikliai ir, atitinkamai atvejais, konkrečios programos produkto rodikliai;
- (28) atsižvelgiant į tai, kad programose dalyvauja daugiau nei viena valstybė narė ir todėl padidėja administracinės išlaidos, ypač susijusios su kontrole ir vertimu, viršutinė techninės paramos išlaidų riba turėtų būti aukštesnė už ribą, nustatytą pagal investicijų į ekonomikos augimą ir darbo vietų kūrimą tikslą. Siekiant kompensuoti didesnes administracines išlaidas, valstybės narės turėtų būti raginamos, kai įmanoma, mažinti administracinę našta, kai įgyvendinami bendri projektai. Be to, bendradarbiavimo programoms, kurioms skiriama ribota ERPF parama, reikėtų skirti tam tikrą minimalią sumą techninei paramai, kuri galėtų viršyti 6 proc., kad būtų galima užtikrinti pakankamą veiksmingos techninės paramos veiklos finansavimą;
- (29) atsižvelgiant į tai, kad programose dalyvauja daugiau nei viena valstybė narė, Reglamente (ES) Nr. 1303/2013 nustatyta bendroji taisyklė, kad kiekviena valstybė narė turi priimti savo nacionalines išlaidų tinkamumo finansuoti taisykles, netinka siekiant Europos teritorinio bendradarbiavimo tikslo. Remiantis 2007–2013 m. programavimo laikotarpio patirtimi, reikėtų nustatyti aiškia išlaidų tinkamumo finansuoti taisyklių hierarchiją, kuria būtų skatinama turėti išlaidų tinkamumo finansuoti taisykles, nustatytas Sąjungos lygmeniu, ar visai bendradarbiavimo programai, siekiant išvengti bet kokio galimo skirtingų reglamentų, taip pat reglamentų ir nacionalinių taisyklių nesuderinamumo arba prieštaravimų. Visų pirma Komisija, remdamasi 2007–2013 m. programavimo laikotarpio patirtimi, turėtų priimti išlaidų tinkamumo finansuoti taisykles, pagrįstas šiame reglamente nustatytomis išlaidų kategorijomis;

⁽¹⁾ 2013 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1302/2013, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (EB) Nr. 1082/2006 dėl Europos teritorinio bendradarbiavimo grupės (ETBG) atsižvelgiant į patikslintas, supaprastintas ir pagerintas tokių grupių steigimo ir jų veikimo sąlygas (Žr. šio Oficialiojo leidinio p. 303).

- (30) atsižvelgiant į tai, kad įgyvendinant veiksmus dažnai dalyvauja darbuotojai iš daugiau nei vienos valstybės narės, ir į veiksmų, kuriuose išlaidos darbuotojams yra svarbus aspektas, skaičių, turėtų būti taikoma fiksuotoji išlaidų darbuotojams norma, paremta kitomis tiesioginėmis bendradarbiavimo veiksmų išlaidomis, tokiu būdu išvengiant atskiros tokių veiksmų valdymo apskaitos;
- (31) reikėtų supaprastinti su veiksmų už programų įgyvendinimo teritorijos vieta susijusias lankstumo taisykles. Be to, būtina remti ir palengvinti, nustatant konkrečią tvarką, veiksmingą tarpvalstybinį, tarptautinį ir tarpregioninį bendradarbiavimą su Sąjungos kaimyninėmis trečiosiomis šalimis ar teritorijomis, kai to reikia, užtikrinti, kad valstybių narių regionų plėtrai būtų teikiama veiksminga pagalba. Atitinkamai išskirtiniais atvejais ir tam tikromis sąlygomis tinka leisti paramą iš ERPF veiksmams ne programos įgyvendinimo teritorijos Sąjungos dalyje ir kaimyninių trečiųjų šalių teritorijoje, kai tie veiksmai naudingi Sąjungos regionams;
- (32) valstybės narės turėtų būti skatinamos patikėti vadovaujančiosios institucijos funkcijas ETBG arba perduoti tokiai grupei atsakomybę už bendradarbiavimo programos dalies, susijusios su tos ETBG apimama teritorija, valdymą;
- (33) vadovaujančioji institucija turėtų įsteigti jungtinį sekretoriatą, kuris, *inter alia*, pareiškėjams turėtų teikti informaciją apie paramą, tvarkytų projektų paraiškas ir padėtų paramos gavėjams įgyvendinti jų veiksmus;
- (34) vadovaujančiosios institucijos turėtų būti atsakingos už Reglamente (ES) Nr. 1303/2013 nustatytas funkcijas, įskaitant valdymo tikrinimus, siekiant užtikrinti vienodus standartus visoje programos įgyvendinimo teritorijoje. Tačiau jei vadovaujančiąja institucija paskiriama ETBG, tokius patikrinimus turėtų atlikti vadovaujančioji institucija arba jie turėtų būti atliekami jos atsakomybe bent tose valstybėse narėse ir trečiosiose šalyse ar teritorijose, iš kurių yra atvykę ETBG nariai, o tikrintojų paslaugomis turėtų būti naudojamos tik likusiose valstybėse narėse ir trečiosiose šalyse ar teritorijose. Net jei nepaskiriama ETBG, dalyvaujančios valstybės narės turėtų įgalinti vadovaujančiąją instituciją atlikti tikrinimus visoje programos įgyvendinimo teritorijoje;
- (35) tvirtinančiosios institucijos turėtų būti atsakingos už tvirtinančiųjų institucijų funkcijas, nustatytas Reglamente (ES) Nr. 1303/2013. Valstybės narės turėtų turėti galimybę paskirti vadovaujančiąją instituciją taip pat vykdyti tvirtinančiosios institucijos funkcijas;
- (36) viena audito institucija turėtų būti atsakinga už audito institucijos funkcijų, nustatytų Reglamente (ES) Nr. 1303/2013, vykdymą, siekiant užtikrinti vienodus standartus visoje programos įgyvendinimo teritorijoje. Kai tai neįmanoma, programos audito institucijai turėtų padėti auditorių grupė;
- (37) siekiant, kad būtų sustiprinta Sąjungos ekonominė, socialinė ir teritorinė sanglauda ir padidintas jos sanglaudos politikos veiksmingumas, trečiosioms šalims turėtų būti leidžiama dalyvauti, prisidedant prie PNPP II ir EKP lėšų, vykdančias tarptautines ir tarpregionines bendradarbiavimo programas. Tačiau pagal tokias programas bendrai finansuojamais veiksmais turėtų būti toliau siekiama sanglaudos politikos tikslų, net jeigu jie iš dalies arba visiškai įgyvendinami už Sąjungos teritorijos ribų. Todėl įnašas į Sąjungos išorės veiksmų tikslus tėra tik papildomas, kadangi bendradarbiavimo programų svario centras turėtų būti nustatomas pagal teminius tikslus ir sanglaudos politikos investavimo prioritetus. Kad būtų užtikrintas veiksmingas trečiųjų šalių dalyvavimas bendradarbiavimo programose, kurios valdomos pagal pasidalijamojo valdymo principą, programos įgyvendinimo sąlygos turėtų būti išdėstytos pačiose bendradarbiavimo programose ir, jei reikalinga, finansavimo susitarimuose, kuriuos sudaro Komisija, kiekvienos iš trečiųjų šalių vyriausybės ir valstybės narės, kurioje veikia atitinkamos bendradarbiavimo programos vadovaujančioji institucija. Programos įgyvendinimo sąlygos turėtų atitikti taikytiną Sąjungos teisę ir, atitinkamais atvejais, dalyvaujančių valstybių narių nacionalines teisės nuostatas, susijusias su jos taikymu;
- (38) reikėtų nustatyti aiškią paramos gavėjų, pagrindinio paramos gavėjo, vadovaujančiosios institucijos ir Komisijos finansinės atsakomybės, susijusios su sumų susigrąžinimu dėl pažeidimų, grandinę. Reikėtų priimti nuostatą dėl valstybių narių atsakomybės tuo atveju, kai sumų negalima susigrąžinti;
- (39) remiantis 2007–2013 m. programavimo laikotarpio patirtimi, reikėtų nustatyti aiškią ne eurais patiriamų išlaidų perskaičiavimo išimtį, taikant kuo artimesnį išlaidų patyrimo momentui arba to mėnesio, per kurį išlaidos buvo pateiktos patikrinimui ar mėnesio, per kurį apie išlaidas buvo pranešta pagrindiniam paramos gavėjui, valiutos mėnesinį kursą. Su bendrais bendradarbiavimo veiksmais susijusius finansavimo planus, ataskaitas ir apskaitas jungtiniam sekretoriatui, programų institucijoms ir stebėsenos komitetui reikėtų pateikti tik eurais. Reikėtų patikrinti perskaičiavimo tikslumą;

- (40) siekiant nustatyti konkrečias taisykles, pagal kurias iš dalies keičiami bendrieji produkto rodikliai ir konkrečias taisykles dėl išlaidų tinkamumo finansuoti, pagal SESV 290 straipsnį Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti aktus dėl dalinio bendrųjų produkto rodiklių sąrašo, nustatyto šio reglamento priede, keitimo ir dėl konkrečių bendradarbiavimo programų išlaidų tinkamumo finansuoti taisyklių. Ypač svarbu, kad atlikdama parengiamąjį darbą Komisija tinkamai konsultuotųsi, taip pat ir su ekspertais. Atlikdama su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą ir rengdama jų tekstus, Komisija turėtų užtikrinti, kad atitinkami dokumentai būtų vienu metu, laiku ir tinkamai perduodami Europos Parlamentui ir Tarybai;
- (41) siekiant užtikrinti vienodas šio reglamento įgyvendinimo sąlygas, Komisijai reikėtų suteikti įgyvendinimo įgaliojimus, susijusius su tarpvalstybinių teritorijų ir tarptautinių teritorijų sąrašais, su visų bendradarbiavimo programų sąrašu ir su visa kiekvienai programai skirtos ERPF paramos bendra suma, su intervencinių veiksmų kategorijų nomenklatūros ir su bendradarbiavimo programų modeliais bei įgyvendinimo ataskaitomis. Tie įgaliojimai turėtų būti vykdomi pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 182/2011 ⁽¹⁾;
- (42) Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai priimti sprendimus, kuriais patvirtinami tam tikri bendradarbiavimo programų aspektai ir visi vėlesni tų aspektų daliniai pakeitimai;
- (43) tačiau šis reglamentas neturėtų turėti įtakos paramos, kurią Komisija patvirtino remdamasi Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1080/2006 ⁽²⁾ arba kitais teisės aktais, kurie taikomi tai paramai 2013 m. gruodžio 31 d. tolesniam teikimui arba keitimui. Tas reglamentas ar tokie kiti taikytini teisės aktai po 2013 m. gruodžio 31 d. turėtų būti toliau taikomi tai paramai arba susijusiems veiksams iki jų galiojimo pabaigos. Pagal Reglamentą (EB) Nr. 1080/2006 pateiktos ar patvirtintos paraiškos dėl paramos gavimo turėtų galioti ir toliau;
- (44) kadangi šio reglamento tikslo, t.y. didinti ekonominę, socialinę ir teritorinę sanglaudą ištaisant pagrindinius Sąjungos regionų pusiausvyros sutrikimus, valstybės

narės negali deramai pasiekti dėl įvairių regionų išsivystymo lygio skirtumų, nepalankiausias sąlygas turinčių regionų atsilikimo ir valstybių narių bei regionų finansinių išteklių ribotumo, bet dėl siūlomo veiksmo masto ir pobūdžio to tikslo geriau siekti Sąjungos lygmeniu, Sąjunga gali priimti priemones laikydamosi Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šiuo reglamentu neviršijama to, kas būtina nurodytam tikslui pasiekti;

- (45) siekiant užtikrinti šiuo reglamentu nustatytų priemonių skubų taikymą, šis reglamentas turėtų įsigaliooti kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

I SKYRIUS

Bendrosios nuostatos

1 straipsnis

Dalykas ir aprėptis

1. Šiuo reglamentu nustatoma ERPF aprėptis Europos teritorinio bendradarbiavimo tikslo atžvilgiu ir nustatomos specialiosios su tuo tikslu susijusios nuostatos.

2. Šiame reglamente, atsižvelgiant į Europos teritorinio bendradarbiavimo tikslą, apibrėžiami prioritetingi ERPF tikslai ir organizacija, valstybių narių ir regionų tinkamumo ERPF paramai gauti kriterijai, esami ERPF paramos finansiniai ištekliai ir jų paskyrimo kriterijai.

Taip pat nustatomos nuostatos, kurios būtinos siekiant užtikrinti veiksmingą Europos teritorinio bendradarbiavimo tikslui skirtų veiksmų programų (toliau – bendradarbiavimo programos) įgyvendinimą, stebėseną, finansų valdymą ir kontrolę, įskaitant atvejus, kai tokiose bendradarbiavimo programose dalyvauja trečiosios šalys.

3. Reglamentas (ES) Nr. 1303/2013 ir Reglamento (ES) Nr. 1301/2013 I skyrius taikomi Europos teritorinio bendradarbiavimo tikslui ir pagal jį įgyvendinamoms bendradarbiavimo programoms, išskyrus šiame reglamente konkrečiai nurodytus atvejus arba kai tos nuostatos gali būti taikomos tik investicijų į ekonomikos augimą ir darbo vietų kūrimą tikslui.

⁽¹⁾ 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (OL L 55, 2011 2 28, p. 13).

⁽²⁾ 2006 m. liepos 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1080/2006 dėl Europos regioninės plėtros fondo ir panaikinantis Reglamentą (EB) Nr. 1783/1999 (OL L 210, 2006 7 31, p. 1).

2 straipsnis

Europos teritorinio bendradarbiavimo tikslo komponentai

Pagal Europos teritorinio bendradarbiavimo tikslą ERPF remia šiuos komponentus:

- 1) tarpvalstybinį gretimų regionų bendradarbiavimą siekiant skatinti integruotą regioninę kaimyninių prie sausumos ir jūrų sienų regionų dviejose arba daugiau valstybėse narėse arba kaimyninių pasienio regionų bent vienoje valstybėje narėje ir vienoje prie Sąjungos išorės sienos esančioje trečiojoje šalyje plėtrą, išskyrus tą, kuri įtraukta į bendradarbiavimo programas pagal Sąjungos išorės finansines priemones;
- 2) tarptautinį bendradarbiavimą didesniuose tarptautiniuose regionuose, dalyvaujant nacionaliniams, regioniniams ir vietos partneriams, kuris taip pat apima tarpvalstybinį bendradarbiavimą jūrose, kai jis nepriskiriamas tarpvalstybiniam bendradarbiavimui, siekiant užtikrinti didesnę teritorinę tų teritorijų integraciją;
- 3) tarpregioninį bendradarbiavimą siekiant didinti sanglaudos veiksmingumą skatinant:
 - a) visos Sąjungos partnerių dalijimąsi patirtimi dėmesį telkiant į teminius tikslus, įskaitant SESV 174 straipsnyje nurodytų regionų vystymąsi, į gerosios patirties nustatymo ir sklaidimo klausimus, siekiant perkelti šią patirtį pirmiausia į veiksmų programas pagal investicijų į ekonomikos augimą ir darbo vietų kūrimą tikslą, taip pat atitinkamais atvejais – į bendradarbiavimo programas;
 - b) dalijimąsi tvarios miestų plėtros, įskaitant miesto ir kaimo ryšius, gerosios patirties nustatymo, perdavimo ir sklaidimo patirtimi;
 - c) su bendradarbiavimo programų bei veiksmų įgyvendinimu ir naudojimu ETBG susijusios gerosios patirties ir novatoriškų metodų nustatymo, perdavimo ir sklaidimo patirties mainus;
 - d) vystymosi tendencijų analizę teritorinės sanglaudos tikslų, įskaitant ekonominės ir socialinės sanglaudos teritorinius aspektus, atžvilgiu ir darnią Sąjungos teritorijos plėtrą atliekant tyrimus, renkant duomenis ir kitomis priemonėmis.

3 straipsnis

Geografinė aprėptis

1. Remtini tarpvalstybinio bendradarbiavimo regionai yra Sąjungos NUTS 3 lygio regionai palei visas vidaus ir išorės sausumos sienas, išskyrus tuos, kurie įtraukti į pagal Sąjungos

išorės finansines priemones vykdomas programas, ir visi Sąjungos NUTS 3 lygio regionai palei jūrines sienas, tarp kurių yra daugiausia 150 km, neatmetant galimybės tai koreguoti, siekiant užtikrinti bendradarbiavimo programos sričių, nustatytą 2007–2013 m. programavimo laikotarpiui, darną ir tęstinumą.

Komisija įgyvendinimo aktais priima sprendimą, nustatantį pagal bendradarbiavimo programas suskirstytą remtinių tarpvalstybinių teritorijų sąrašą. Tie įgyvendinimo aktai priimami pagal Reglamento (ES) Nr. 1303/2013 150 straipsnio 2 dalyje nurodytą patariamąją procedūrą.

Tame sąraše taip pat nurodomi tie Sąjungos NUTS 3 lygio regionai, į kuriuos buvo atsižvelgta skiriant ERPF paramą tarpvalstybiniam bendradarbiavimui prie visų vidaus sienų ir tų išorės sienų, kuriose taikomos Sąjungos išorės finansinės priemonės, pvz., EKP pagal EKP teisėkūros procedūra priimamą aktą ir PNPP II pagal PNPP II teisėkūros procedūra priimamą aktą.

Pateikdamos tarpvalstybinio bendradarbiavimo programų projektus valstybės narės tinkamai pagrįstais atvejais ir siekdamos užtikrinti tarpvalstybinių teritorijų suderinamumą gali prašyti įtraukti kitus nei antroje pastraipoje nurodytame sprendime išvardyti NUTS 3 lygio regionus į atitinkamą tarpvalstybinio bendradarbiavimo teritoriją.

Susijusios valstybės narės ar valstybių narių prašymu, siekdama palengvinti tarpvalstybinį bendradarbiavimą prie atokiausių regionų jūrų sienų ir nedarant poveikio pirmos pastraipos nuostatoms, Komisija gali į antroje pastraipoje nurodytą sprendimą gali įtraukti NUTS 3 lygio regionus, esančius atokiausiuose regionuose prie jūrų sienų, kai juos skiria daugiau nei 150 km, kaip tarpvalstybines teritorijas, galinčias gauti paramą iš atitinkamų tų valstybių narių asignavimų.

2. Nedarant poveikio 20 straipsnio 2 ir 3 dalims tarpvalstybinio bendradarbiavimo programos gali apimti regionus Norvegijoje ir Šveicarijoje ir taip apimti Lichtenšteina, Andorą, Monaką ir San Mariną bei su atokiausiais regionais besiribojančias trečiąsias šalis ar teritorijas, kurie visi yra lygiaverčiai NUTS 3 lygio regionams.

3. Tarptautinio bendradarbiavimo atžvilgiu Komisija įgyvendinimo aktais priima sprendimą, nustatantį pagal bendradarbiavimo programas suskirstytą remtinių tarptautinių teritorijų sąrašą, į kurį įtraukiami NUTS 2 lygio regionai, užtikrindama, kad pagal ankstesnes programas vykdytas bendradarbiavimas didesnėse susijusiose teritorijose bus tęsiamas, ir atsižvelgdama į makroregionines ir jūros baseino strategijas. Tie įgyvendinimo aktai priimami pagal Reglamento (ES) Nr. 1303/2013 150 straipsnio 2 dalyje nurodytą patariamąją procedūrą.

Pateikdamos tarptautinio bendradarbiavimo programų projektus valstybės narės gali prašyti į tam tikrą tarptautinio bendradarbiavimo teritoriją įtraukti kitus NUTS 2 lygio regionus, esančius šalia regionų, kurie nustatyti pirmoje pastraipoje nurodytame sprendime. Valstybės narės nurodo tokio prašymo priežastis.

4. Nedarant poveikio 20 straipsnio 2 ir 3 dalims tarptautinio bendradarbiavimo programos gali apimti regionus abiejuose šių trečiųjų šalių ar teritorijų:

a) šio straipsnio 2 dalyje nurodytų trečiųjų šalių ar teritorijų;

b) Farerų salų ir Grenlandijos.

Nedarant poveikio 20 straipsnio 2 ir 3 dalims, tarptautinio bendradarbiavimo programos taip pat gali apimti regionus trečiojoje šalyje kurioms taikomos Sąjungos išorės finansinės priemonės, pavyzdžiui, EKP pagal EKP teisėkūros procedūra priimtą aktą, įskaitant atitinkamus Rusijos Federacijos regionus, ir PNPP II pagal PNPP II teisėkūros procedūra priimtą aktą, regionus. EKP ir PNPP II paramą toms programoms atitinkantys metiniai asignavimai skiriami, jei programomis tinkamai siekiama atitinkamų išorės bendradarbiavimo tikslų.

Tokie regionai yra lygiaverčiai NUTS 2 lygio regionams.

5. ERPF parama tarpregioniniam bendradarbiavimui apima visą Sąjungos teritoriją.

Nedarant poveikio 20 straipsnio 2 ir 3 dalims, tarpregioninio bendradarbiavimo programos gali apimti trečiųjų šalių ar teritorijų, nurodytų šio straipsnio 4 dalies pirmos pastraipos a ir b punktuose, visumą arba jų dalį.

6. Informavimo tikslais trečiųjų šalių regionai ar teritorijos, nurodyti 2 ir 4 dalyse, įtraukiami į 1 ir 3 dalyse nurodytus sąrašus.

7. Tinkamai pagrįstais atvejais, kad būtų padidintas programų įgyvendinimo veiksmingumas, atokiausi regionai gali sujungti vienai teritorinio bendradarbiavimo programai ERPF lėšas, skirtas tarpvalstybiniam ir tarptautiniam bendradarbiavimui, įskaitant papildomus 4 straipsnio 2 dalyje nustatytus asignavimus, laikydamiesi visų tų asignavimų atžvilgiu taikomų taisyklių.

4 straipsnis

Lėšos Europos teritorinio bendradarbiavimo tikslui

1. Lėšos Europos teritorinio bendradarbiavimo tikslui sudaro 2,75 proc. visų esamų 2014–2020 m. programavimo laikotarpio ERPF, ESF ir Sanglaudos fondo biudžetinių išpareigojimų

lėšų, nustatytų Reglamento (ES) Nr. 1303/2013 91 straipsnio 1 dalyje (t. y., iš viso 8 948 259 330 EUR) ir paskirstomos taip:

a) 74,05 proc. (t. y., iš viso 66 266 317 602 EUR) tarpvalstybiniam bendradarbiavimui;

b) 20,36 proc. (t. y., iš viso 1 821 627 570 EUR) tarptautiniam bendradarbiavimui;

c) 5,59 proc. (t. y., iš viso 5 000 000 004 EUR) tarpregioniniam bendradarbiavimui.

2. Kalbant apie programas pagal Europos teritorinio bendradarbiavimo tikslą, atokiausiems regionams skiriama ne mažiau kaip 150 proc. ERPF paramos, gautos 2007–2013 m. programavimo laikotarpiu bendradarbiavimo programoms. Be to, 50 000 000 EUR suma iš tarpregioninio bendradarbiavimo asignavimų atidedama atokiausių regionų bendradarbiavimui. Atsižvelgiant į lėšų telkimą pagal temas, tiems papildomiems asignavimams taikoma 6 straipsnio 1 dalis.

3. Komisija kiekvienai valstybei narei praneša 1 dalies a ir b punktuose nurodytų visų tarpvalstybiniam ir tarptautiniam bendradarbiavimui skirtų jos sumų dalį, suskirstytą pagal metus. Gyventojų skaičius teritorijose, nurodytose 3 straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje ir 3 straipsnio 3 dalies pirmoje pastraipoje, taikomas kaip paskirstymo kiekvienai valstybei narei kriterijus.

Remdamasi pagal pirmą pastraipą praneštomis sumomis, kiekviena valstybė narė informuoja Komisiją, ar ir kaip ji pasinaudojo 5 straipsnyje numatyta perkėlimo galimybe, ir apie galutinį lėšų paskirstymą tarp tarpvalstybinių ir tarptautinių programų, kuriose valstybė narė dalyvauja. Komisija, remdamasi valstybių narių pateikta informacija, įgyvendinimo aktais priima sprendimą, kuriame pateikiamas visų bendradarbiavimo programų sąrašas ir kuriame nurodoma visos kiekvienai programai skirtos ERPF paramos bendra suma. Tie įgyvendinimo aktai priimami pagal Reglamento (ES) Nr. 1303/2013 150 straipsnio 2 dalyje nurodytą patariamąją procedūrą.

4. ERPF įnašą tarpvalstybinėms ir jūros baseinų programoms pagal EKP ir tarpvalstybinėms programoms pagal PNPP II nustato Komisija ir susijusios valstybės narės. ERPF įnašas, nustatytas kiekvienai valstybei narei, vėliau neperskirstomas susijusioms valstybėms narėms.

5. ERPF parama atskiroms tarpvalstybinėms ir jūros baseino programoms pagal EKP ir tarpvalstybinėms programoms pagal PNPP II suteikiama, jei pagal EKP ir PNPP II suteikiama bent lygiavertė suma. Ta lygiavertė suma negali viršyti didžiausios EKP teisėkūros procedūra priimtame akte arba PNPP II teisėkūros procedūra priimtame akte nustatytos sumos.

6. ERPF paramą tarpvalstybinėms ir jūros baseino programoms pagal EKP ir tarpvalstybinėms programoms pagal PNPP II atitinkantys metiniai asignavimai įtraukiami į atitinkamas 2014 biudžetinių metų priemonių biudžeto eilutes.

7. 2015 ir 2016 m. ERPF metiniai asignavimai programoms pagal EKP ir PNPP II, dėl kurių Komisijai birželio 30 d. nepateiktos programos pagal tarpvalstybines ir jūros baseinų programas taikant EKP ir pagal jūros baseinų programas taikant PNPP II, ir kurie neperskirstyti kitai programai, pateiktai pagal tą pačią išorės bendradarbiavimo programų kategoriją, skiriami vidaus tarpvalstybinio bendradarbiavimo programoms pagal 1 dalies a punktą, kuriose dalyvauja susijusi valstybė narė ar valstybės narės.

Jei 2017 m. birželio 30 d. vis dar yra Komisijai nepateiktų programų pagal tarpvalstybines ir jūros baseinų programas taikant EKP ir pagal tarpvalstybines programas taikant PNPP II, visas 4 dalyje nurodytas ERPF įnašas likusiems metams iki 2020 m. toms programoms, kuris nebuvo perskirtas kitai patvirtintai programai toje pačioje išorės bendradarbiavimo kategorijoje, skiriamas 1 dalies a punkte nurodytoms vidaus tarpvalstybinio bendradarbiavimo programoms, kuriose dalyvauja susijusi valstybė narė ar valstybės narės.

8. Vadovaujantis taikytinomis taisyklėmis ir procedūromis, bet kurios 4 dalyje nurodytos Komisijos patvirtintos tarpvalstybinės ir jūros baseino programos nutraukiamos arba programoms skirta lėšų suma sumažinama, visų pirma jei:

- a) nė viena programoje dalyvaujanti šalis partnerė iki vadovaujantis EKP teisėkūros procedūra priimtu aktu ar PNPP II teisėkūros procedūra priimtu aktu nustatyto termino nepasirašo atitinkamo finansavimo susitarimo; arba
- b) programos negalima įgyvendinti taip, kaip planuota, dėl joje dalyvaujančių šalių santykių problemų.

Tokiais atvejais 4 dalyje nurodytas ERPF įnašas, atitinkantis dar nepriskirtas metines išmokas arba tais pačiais biudžetinėmis metais visiškai arba iš dalies išpareigojimams priskirtas ir panaikintas metines išmokas, kurios nebuvo perskirtos kitai tos pačios išorės bendradarbiavimo programų kategorijos programai, susijusios valstybės narės ar valstybių narių prašymu skiriamas vidaus tarpvalstybinio bendradarbiavimo programoms pagal 1 dalies a punktą, kuriose susijusi valstybė narė ar valstybės narės dalyvauja.

9. Pagal Reglamento (ES) Nr. 1303/2013 150 straipsnio 1 dalį įsteigtam komitetui Komisija pateikia metinę tarpvalstybinių ir jūros baseino programų pagal EKP ir tarpvalstybinių programų pagal PNPP II, prie kurių ERPF prisideda pagal šį straipsnį, finansinio įgyvendinimo santrauką.

5 straipsnis

Perkėlimo galimybė

Kiekviena valstybė narė gali iki 15 proc. savo finansinių asignavimų, skirtų kiekvienam iš 4 straipsnio 1 dalies a ir b punktuose nurodytų komponentų, perkelti iš vieno iš tų komponentų į kitą.

II SKYRIUS

Lėšų telkimas pagal temas ir investavimo prioritetai

6 straipsnis

Lėšų telkimas pagal temas

1. Bent 80 proc. ERPF asignavimų, skirtų kiekvienai tarpvalstybinio bendradarbiavimo ir tarptautinei programai, sutelkiama ne daugiau kaip keturiems teminiams tikslams, iš nustatytų Reglamento (ES) Nr. 1303/2013 9 straipsnio pirmoje pastraipoje, įgyvendinti.

2. Tarpregininio bendradarbiavimo programoms, nurodytoms šio reglamento 2 straipsnio 3 punkto a papunktyje, galima parinkti visus teminius tikslus, nustatytus Reglamento (ES) Nr. 1303/2013 9 straipsnio pirmoje pastraipoje.

7 straipsnis

Investavimo prioritetai

1. ERPF pagal Reglamento (ES) Nr. 1301/2013 3 straipsnyje nustatytą jo aprėptį prisideda siekiant Reglamento (ES) Nr. 1303/2013 9 straipsnio pirmoje pastraipoje nustatytų teminių tikslų vykdant bendrus veiksmus pagal tarpvalstybinio, tarptautinio ir tarpregininio bendradarbiavimo programas. Be Reglamento (ES) Nr. 1301/2013 5 straipsnyje nustatytų investavimo prioritetų ERPF lėšomis taip pat gali būti remiami šie investavimo prioritetai pagal teminius tikslus, nurodytus kiekvienam Europos teritorinio bendradarbiavimo komponentui:

- a) tarpvalstybinio bendradarbiavimo srityje:
 - i) tvaraus ir kokybiško užimtumo skatinimas ir darbo jėgos judumo rėmimas, integruojant tarpvalstybines darbo rinkas, įskaitant tarpvalstybinį judumą, bendras vietos užimtumo iniciatyvas, informavimo ir konsultacijų paslaugas ir bendrą mokymą;
 - ii) socialinės įtrauktiems skatinimas, kova su skurdu ir bet kokia diskriminacija, skatinant lyčių lygybę, vienodas galimybes ir bendruomenių integraciją tarpvalstybiniu mastu;
 - iii) investicijos į švietimą, mokymą ir profesinį mokymą siekiant lavinti įgūdžius ir mokymąsi visą gyvenimą, rengiant ir įgyvendinant bendras švietimo, profesinio mokymo ir mokymo sistemas;

- iv) valdžios institucijų ir suinteresuotųjų subjektų institucinių gebėjimų stiprinimas ir veiksmingo viešojo administravimo gerinimas, skatinant teisinį ir administracinį bendradarbiavimą bei piliečių ir institucijų bendradarbiavimą.
- b) tarptautinio bendradarbiavimo srityje: valdžios institucijų ir suinteresuotųjų subjektų institucinių gebėjimų stiprinimas ir veiksmingo viešojo administravimo gerinimas, rengiant ir koordinuojant makroregionines ir jūros baseino strategijas;
- c) tarpreregioninio bendradarbiavimo srityje: valdžios institucijų ir suinteresuotųjų subjektų institucinių gebėjimų stiprinimas ir veiksmingo viešojo administravimo gerinimas:

- i) skleidžiant gerą patirtį ir žinias ir pasinaudojant keitimosi patirtimi tvarios miestų plėtros klausimais, įskaitant miesto bei kaimo ryšius, rezultatais pagal 2 straipsnio 3 punkto b papunktį.
- ii) skatinant patirties mainus, kad būtų galima padidinti teritorinio bendradarbiavimo programų ir veiksmų efektyvumą ir naudojimąsi ETBG pagal 2 straipsnio 3 punkto c papunktį;
- iii) stiprinant įrodymų bazę, kad būtų galima padidinti sanglaudos politikos veiksmingumą ir padėti pasiekti teminius tikslus vykdant vystymosi tendencijų analizę pagal 2 straipsnio 3 punkto d papunktį;

2. Tarpvalstybinės PEACE programos atveju ir pagal teminių socialinės įtraukties skatinimo ir kovos su skurdu ir bet kokia diskriminacija tikslą ERPF taip pat prisideda skatinant socialinį ir ekonominį stabilumą atitinkamuose regionuose, visų pirma veiksmis siekiant skatinti bendruomenių sanglaudą.

III SKYRIUS

Programavimas

8 straipsnis

Bendradarbiavimo programų turinys, tvirtinimas ir keitimas

1. Bendradarbiavimo programą sudaro prioritetinės kryptys. Nedarant poveikio Reglamento (ES) Nr. 1303/2013 59 straipsniui, prioritetinė kryptis atitinka teminį tikslą, o ją sudaro vienas arba keli to teminio tikslo investavimo prioritetai pagal šio reglamento 6 ir 7 straipsnius. Prireikus ir norint padidinti jos poveikį ir veiksmingumą, taikant teminiu požiūriu nuoseklų integruotą metodą siekiant Sąjungos pažangaus, tvaraus ir integracinio augimo strategijos tikslų, prioritetinė kryptis tinkamai pagrįstais atvejais gali apimti vieną arba kelis papildančius skirtingų teminių tikslų investavimo prioritetus, kad būtų maksimaliai prisidėta prie tos prioritetinės krypties.

2. Bendradarbiavimo programa prisidedama prie Sąjungos pažangaus, tvaraus ir integracinio augimo strategijos ir ekonominės, socialinės ir teritorinės sanglaudos siekio ir joje išdėstoma:

a) pasirinktų teminių tikslų, atitinkamų investavimo prioritetų ir finansinių asignavimų pagrindimas atsižvelgiant į Bendrąją strateginę programą, nustatytą Reglamento (ES) Nr. 1303/2013 I priede ir remiamasi poreikių visoje programos įgyvendinimo teritorijoje analize bei kaip atsakas tokiems poreikiams pasirinkta strategija, kurioje prireikus aptariami trūkštami tarpvalstybinės infrastruktūros ryšiai ir atsižvelgiama į *ex ante* vertinimo, atlikto pagal Reglamento (ES) Nr. 1303/2013 55 straipsnį, rezultatus;

b) pagal kiekvieną prioritetinę kryptį, išskyrus techninę paramą:

i) investavimo prioritetai ir atitinkami konkretūs tikslai;

ii) siekiant užtikrinti geresnę programavimo orientavimą į rezultatus, tikėtini konkrečių tikslų įgyvendinimo rezultatai ir atitinkami rezultato rodikliai, nurodant jų atskaitinę vertę ir siektiną vertę, atitinkamais atvejais išreikštą kiekybiniais rodikliais, laikantis 16 straipsnio;

iii) pagal kiekvieną investavimo prioritetą remtinų veiksmų rūšies bei pavyzdžių ir jų tikėtino indėlio siekiant i punkte nurodytų konkrečių tikslų, įskaitant pagrindinius veiksmų atrankos principus, apibūdinimas, taip pat, jei reikia, pagrindinių tikslinių grupių, konkrečių tikslinių teritorijų, paramos gavėjų tipų nustatymas, planuojamas finansinių priemonių naudojimas ir dideli projektai;

iv) pagal kiekvieną investavimo prioritetą bendrieji ir konkretios programos produkto rodikliai, įskaitant kiekybinę siektiną vertę, kuriais, kaip tikimasi, bus prisidėta siekiant rezultatų, laikantis 16 straipsnio;

v) įgyvendinimo etapų ir finansinių bei produkto rodiklių, ir kai tinkama, rezultato rodiklių, kurie būtų naudojami kaip rezultatų plano orientyrai ir tikslai, nustatymas pagal Reglamento (ES) Nr. 1303/2013 21 straipsnio 1 dalį ir to reglamento II priedą;

vi) atitinkamais atvejais planuojamos techninės paramos panaudojimo santrauka, įskaitant, jei reikia, veiksmus, skirtus valdant ir kontroliuojant programas dalyvaujančių valdžios institucijų ir paramos gavėjų administraciniams gebėjimams stiprinti ir, jei reikia, veiksmus, skirtus atitinkamų partnerių administraciniams gebėjimams stiprinti, kad jie galėtų dalyvauti įgyvendinant programas;

- vii) atitinkamos intervencinių veiksmų kategorijos, pagrįstos Komisijos patvirtinta nomenklatūra, ir programuojamų lėšų preliminarius paskirstymas;
- c) pagal kiekvieną prioritetinę kryptį, susijusią su technine parama:
- i) konkretūs tikslai;
 - ii) tikėtini kiekvieno konkretaus tikslo įgyvendinimo rezultatai ir, kai tai objektyviai pateisinama atsižvelgiant į veiksmų turinį, atitinkami rezultato rodikliai, nurodant jų atskaitinę vertę ir siektiną vertę, laikantis 16 straipsnio;
 - iii) remtinių veiksmų ir jų tikėtino indėlio siekiant i punkte nurodytų konkrečių tikslų apibūdinimas;
 - iv) produkto rodikliai, kuriais, kaip tikimasi, bus prisidėta siekiant rezultatų;
 - v) atitinkamos intervencinių veiksmų kategorijos, pagrįstos Komisijos patvirtinta nomenklatūra, ir programuojamų lėšų preliminarius paskirstymas;

Tais atvejais, kai prioritetinei kryptčiai ar kryptims skirtas Sąjungos įnašas, susijęs su technine parama įgyvendinant bendradarbiavimo programą, neviršija 15 000 000 EUR, ii punktas netaikomas;

- d) finansavimo planas, kurį sudaro šios lentelės (neiškirstant pagal dalyvaujančias valstybes nares):
- i) lentelė, kurioje remiantis taisyklėmis dėl bendro finansavimo dydžių, nustatytomis Reglamento (ES) Nr. 1303/2013 60, 120 ir 121 straipsniuose, pagal metus suskirstoma iš ERPF numatoma skirti bendra finansinių asignavimų suma;
 - ii) lentelė, kurioje nurodyta bendra viso programavimo laikotarpio ERPF paramos finansinių asignavimų ir nacionalinio bendro finansavimo suma pagal kiekvieną bendradarbiavimo programą ir prioritetinę kryptį. Prioritetinių kryptčių, apimančių skirtingų teminių tikslų investavimo prioritetus, atveju lentelėje nurodoma visa finansinių asignavimų suma ir nacionalinio bendro finansavimo suma pagal kiekvieną atitinkamą teminį tikslą. Jeigu nacionalinį bendrą finansavimą sudaro viešasis ir privatusis bendras finansavimas, lentelėje nurodomos preliminarios viešojo ir privačiojo finansavimo dalys. Joje informavimo tikslais nurodomi bet koks programoje dalyvaujančių trečiųjų šalių įnašas ir numatoma EIB dalyvavimo dalis;
- e) didelių projektų, kuriuos planuojama įgyvendinti programavimo laikotarpiu, sąrašas.

Komisija priima įgyvendinimo aktus dėl pirmos pastraipos b punkto vii papunktyje ir c punkto v papunktyje nurodytos nomenklatūros. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis Reglamento (ES) Nr. 1303/2013 150 straipsnio 3 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

3. Atsižvelgiant į bendradarbiavimo programos turinį ir tikslus, jeje aprašomas integruotas teritorinio vystymosi metodas, taip pat SESV 174 straipsnio 3 dalyje nurodytų regionų ir teritorijų atžvilgiu, atsižvelgiant į dalyvaujančių valstybių narių partnerystės sutartis, ir parodoma, kaip ta bendradarbiavimo programa padeda pasiekti jos tikslų ir tikėtinų rezultatų, ir, kai tinkama, taip pat nurodoma:

- a) požiūris į bendruomenės inicijuotų vietos vystymosi priemonių naudojimą ir principai, kuriais remiantis nustatomos sritys, kuriose tai bus įgyvendinama;
- b) principai, kuriais remiantis nustatomos miestų vietovės, kuriose turės būti įgyvendinti integruoti tvarios miestų plėtros veiksmai, ir preliminarius ERPF paramos tokiems veiksams asignavimai;
- c) požiūris į integruotų teritorinių investicijų priemones, nurodytos 11 straipsnyje, naudojimą, išskyrus atvejus, kuriems taikomas b punktas, ir jų preliminarius finansiniai asignavimai pagal kiekvieną prioritetinę kryptį;
- d) atvejais, kai valstybės narės ir regionai dalyvauja vykdant makroregionines ir jūros baseino strategijas, planuojamų intervencijų indėlis pagal bendradarbiavimo programą į tas strategijas priklausomai nuo atitinkamos valstybės narės nustatytų programos įgyvendinimo teritorijos poreikių ir, kai taikoma, atsižvelgiant į strategiškai svarbius projektus, nurodytus tose strategijose.

4. Bendradarbiavimo programoje taip pat nurodoma:

- a) įgyvendinimo nuostatos, kuriose:
 - i) nurodoma vadovaujančioji institucija, jei reikia, tvirtinančioji institucija ir audito institucija;
 - ii) nurodoma viena arba kelios institucijos, kurioms pavesta vykdyti kontrolės užduotis;
 - iii) nurodoma viena arba kelios institucijos, paskirtos atsakingomis už audito užduočių vykdymą;
 - iv) nustatoma jungtinio sekretoriato steigimo tvarka;
 - v) išdėstoma valdymo ir kontrolės priemonių aprašo santrauka;

vi) išdėstomas atsakomybės paskirstymas tarp dalyvaujančių valstybių narių tuo atveju, kai vadovaujančioji institucija arba Komisija nustato finansines pataisas.

b) įstaiga, kuriai Komisija turi pervesti mokėjimus;

c) veiksmai, kurių buvo imtasi siekiant į bendradarbiavimo programos rengimą įtraukti Reglamento (ES) Nr. 1303/2013 5 straipsnyje nurodytus partnerius, ir tų partnerių vaidmuo rengiant ir įgyvendinant bendradarbiavimo programą, taip pat jų dalyvavimas stebėsenos komiteto veikloje.

5. Atsižvelgiant į partnerystės sutarties turinį ir valstybių narių institucinę ir teisinę struktūrą, bendradarbiavimo programoje taip pat išdėstoma:

a) priemonės, kuriomis užtikrinamas veiksmingas ERPF, ESF, Sanglaudos fondo, EŽŪFKP ir EJŽF koordinavimas tarpusavyje ir su kitomis Sąjungos bei nacionalinėmis finansavimo priemonėmis, įskaitant koordinavimą ir galimą derinimą su Europos infrastruktūros tinklų priemone pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 1316/2013⁽¹⁾, EKP, EPF ir PNPP II, taip pat EIB, atsižvelgiant į Reglamento (ES) Nr. 1303/2013 I priede pateiktas nuostatas, tais atvejais, kai valstybės narės ir trečiosios šalys ar teritorijos dalyvauja bendradarbiavimo programose, pagal kurias naudojami ERPF asignavimai atokiausiems regionams ir EPF lėšos, atitinkamo lygmens koordinavimo priemonės, kad būtų lengviau veiksmingai koordinuoti tų asignavimų ir lėšų panaudojimą;

b) paramos gavėjų administracinės naštos įvertinimo santrauka ir, jei reikia, planuojami veiksmai su preliminariu administracinės naštos mažinimo tvarkaraščiu.

6. 2 dalies pirmos pastraipos a punkte ir b punkto i–vii papunkčiuose, 3 dalyje ir 5 dalies a punkte nurodyta informacija pritaikoma prie bendradarbiavimo programų ypatumų pagal šio reglamento 2 straipsnio 3 punkto b, c ir d papunkčius. 2 dalies pirmos pastraipos e punkte ir 5 dalies b punkte nurodyta informacija neįtraukiama į bendradarbiavimo programas pagal šio reglamento 2 straipsnio 3 punkto c ir d papunkčius.

7. Prireikus ir atsižvelgiant į atitinkamų valstybių narių tinkamai pagrįstą vertinimą, susijusį su jų svarba programos turiniui ir tikslams, kiekvienoje bendradarbiavimo programoje nurodomos:

⁽¹⁾ Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1316/2013, kuriuo sukuriamas Europos infrastruktūros tinklų priemonė ir iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 913/2010 bei panaikinami reglamentai (EB) Nr. 680/2007 ir (EB) Nr. 67/2010 (OL L 348, 2013 12 20, p. 129).

a) konkrečios priemonės, kaip atrenkant veiksmus atsižvelgti į aplinkos apsaugos reikalavimus, efektyvų išteklių naudojimą, klimato kaitos švelninimą ir prisitaikymą prie jos, atsparumą nelaimėms ir rizikos prevenciją ir valdymą;

b) konkrečios priemonės, kaip rengiant, planuojant ir įgyvendinant bendradarbiavimo programą skatinti lygias galimybes, užkirsti kelią bet kokiai diskriminacijai dėl lyties, rasinės arba etninės kilmės, religijos ar tikėjimo, negalios, amžiaus arba lytinės orientacijos, ypač galimybių naudotis finansavimu srityje, atsižvelgiant į įvairių tikslinių diskriminavimo rizikos grupių poreikius ir ypač į poreikį daugiau galimybių suteikti neįgaliesiems;

c) kaip bendradarbiavimo programa prisidedama prie moterų ir vyrų lygybės skatinimo, ir, jei reikia, nustatoma, kaip užtikrinti lyčių lygybės aspektų integravimą programos ir veiksmo lygmenimis.

Pirmos pastraipos a ir b punktai netaikomi bendradarbiavimo programoms, įgyvendinamoms pagal 2 straipsnio 3 punkto b, c ir d papunkčius.

8. Bendradarbiavimo programose pagal 2 straipsnio 3 punkto c ir d papunkčius nustatomas tokios bendradarbiavimo programos paramos gavėjas arba paramos gavėjai ir gali būti nustatoma subsidijų skyrimo tvarka.

9. Dalyvaujančios valstybės narės ir trečiosios šalys ar teritorijos, jei jos priėmė pasiūlymą dalyvauti bendradarbiavimo programoje, jei taikoma, sutikimą su bendradarbiavimo programos turiniu raštu patvirtina prieš ją pateikiant Komisijai. Į šį sutikimą taip pat įtraukiamas visų programoje dalyvaujančių valstybių narių ir, atitinkamais atvejais, trečiųjų šalių ar teritorijų išsipareigojimas užtikrinti bendrą finansavimą, kurio reikia bendradarbiavimo programai įgyvendinti, ir, atitinkamais atvejais, trečiųjų šalių ar teritorijų išsipareigojimas dėl finansinio įnašo.

Nukrypstant nuo pirmos pastraipos, jei bendradarbiavimo programose dalyvauja atokiausi regionai ir trečiosios šalys ar teritorijos, susijusios valstybės narės, prieš pateikdamos bendradarbiavimo programas Komisijai, konsultuojasi su atitinkamomis trečiosiomis šalimis ar teritorijomis. Tuo atveju susitarimai dėl bendradarbiavimo programų turinio ir galimo trečiųjų šalių ar teritorijų indėlio taip pat gali būti išreikšti oficialiai patvirtintuose konsultacijų susitikimų su trečiosiomis šalimis ar teritorijomis protokoluose arba regioninių bendradarbiavimo organizacijų svarstymų protokoluose.

10. Dalyvaujančios valstybės narės ir trečiosios šalys ar teritorijos, jei jos priėmė pasiūlymą dalyvauti bendradarbiavimo programoje, parengia bendradarbiavimo programų projektus pagal Komisijos priimtą modelį.

11. Komisija 10 dalyje nurodytą modelį priima įgyvendinimo aktais. Tie įgyvendinimo aktai priimami pagal Reglamento (ES) Nr. 1303/2013 150 straipsnio 2 dalyje nurodytą patariamąją procedūrą.

12. Komisija įgyvendinimo aktais priima sprendimą, kuriuo patvirtinami visi aspektai (be kita ko, visi būsimi pakeitimai), patenkantys į šio straipsnio taikymo sritį, išskyrus aspektus, patenkančius į šio straipsnio 2 dalies b punkto vii papunkčio, 2 dalies c punkto v papunkčio, 2 dalies e punkto, 4 dalies a punkto i papunkčio, 4 dalies c punkto ir 5 ir 7 dalių taikymo sritį, už kuriuos ir toliau yra atsakingos dalyvaujančios valstybės narės.

13. Vadovaujančioji institucija per vieną mėnesį nuo to iš dalies keičiančio sprendimo datos praneša Komisijai apie bet kokią sprendimą, kuriuo iš dalies keičiami į Komisijos sprendimo, nurodyto 12 dalyje, taikymo sritį nepatenkantys bendradarbiavimo programos aspektai. Iš dalies keičiančiame sprendime nurodoma jo įsigaliojimo data, kuri negali būti ankstesnė už jo priėmimo datą.

9 straipsnis

Bendrasis veiksmų planas

Kai ETBG, kaip paramos gavėjos, atsakomybe vykdomas Reglamento (ES) Nr. 1303/2013 104 straipsnio 1 dalyje nurodytas bendrasis veiksmų planas, bendradarbiavimo programos jungtinio sekretoriato darbuotojai ir ETBG asamblėjos nariai gali tapti Reglamento (ES) Nr. 1303/2013 108 straipsnio 1 dalyje nurodyto valdymo komiteto nariais. ETBG asamblėjos nariai nesudaro valdymo komiteto narių daugumos.

10 straipsnis

Bendruomenės inicijuota vietos plėtra

Bendruomenės inicijuota vietos plėtra pagal Reglamento (ES) Nr. 1303/2013 32 straipsnį gali būti įgyvendinama tarpvalstybinio bendradarbiavimo programose, jei vietos plėtros grupės sudaro bent dvejų šalių, iš kurių viena yra valstybė narė, atstovai.

11 straipsnis

Integruotos teritorinės investicijos

Bendradarbiavimo programų tarpinė institucija, valdanti ir įgyvendinanti integruotas teritorines investicijas, kaip nurodyta Reglamento (ES) Nr. 1303/2013 36 straipsnio 3 dalyje, yra arba pagal vienos iš programoje dalyvaujančių šalių teisę įsteigtas juridinis asmuo, jei ją įsteigia bent dvejų programoje dalyvaujančių šalių valdžios institucijos ar asmenys, arba ETBG.

12 straipsnis

Veiksmų atranka

1. Veiksmus pagal bendradarbiavimo programas atranka stebėsenos komitetas, kaip nurodyta Reglamento (ES) Nr. 1303/2013 47 straipsnyje. Tas stebėsenos komitetas gali įsteigti valdymo komitetą, kuris jo atsakomybe vykdytų veiksmų atranką.

2. Atrinktuose tarpvalstybinio ir tarptautinio bendradarbiavimo veiksmuose dalyvauja bent dvejų programoje dalyvaujančių šalių paramos gavėjai, iš kurių bent vienas yra iš valstybės narės. Veiksmas gali būti įgyvendinamas vienoje šalyje, jei nustatytas tarpvalstybinis ar tarptautinis poveikis ir nauda.

Tarpregioninio bendradarbiavimo veiksmuose, nurodytuose 2 straipsnio 3 punkto a ir b papunkčiuose, dalyvauja bent trijų šalių paramos gavėjai, iš kurių bent dvi yra valstybės narės.

Pirmoje pastraipoje nustatytos sąlygos netaikomos veiksmams pagal PEACE tarpvalstybinę Šiaurės Airijos ir Airijos pasienio grafysčių taikos ir susitaikymo rėmimo programą, kaip nurodyta 7 straipsnio 2 dalyje.

3. Nepaisant 2 dalies, ETBG arba kitas pagal vienos iš dalyvaujančių šalių įstatymus įsteigtas juridinis asmuo gali būti vienintelis paramos veiksmui gavėjas, jei tarpvalstybinio ir tarptautinio bendradarbiavimo atveju jį įsteigia bent dvejų, o tarpregioninio bendradarbiavimo atveju – bent trijų dalyvaujančių šalių valdžios institucijos ar asmenys.

Juridinis asmuo, kuris įgyvendina finansinę priemonę arba, jei taikytina, fondų fondą, gali būti vienintelis paramos veiksmui gavėjas jo sudėčiai netaikant pirmoje pastraipoje numatytų reikalavimų.

4. Paramos gavėjai bendradarbiauja rengdami ir įgyvendindami veiksmus. Be to, jie bendradarbiauja sutelkdami darbuotojus veiksmams įgyvendinti arba finansuodami veiksmus, arba abiem atvejais.

Kai vykdomi veiksmai pagal atokiausių regionų ir trečiųjų šalių ar teritorijų programas, paramos gavėjai turi bendradarbiauti tik dvejose iš pirmoje pastraipoje nurodytų sričių.

5. Kiekvienos veiksmo atveju vadovaujančioji institucija pateikia pagrindiniam arba vieninteliam paramos gavėjui dokumentą, kuriame nurodytos paramos veiksmui sąlygos, įskaitant specialius su produktais arba paslaugomis, kuriuos reikia teikti pagal šį veiksma, susijusius reikalavimus, finansavimo planą ir įgyvendinimo terminą.

13 straipsnis

Paramos gavėjai

1. Jei bendradarbiavimo programoje egzistuoja du arba daugiau paramos veiksmui gavėjų, vieną iš jų visi jie paskiria pagrindiniu paramos gavėju.

2. Pagrindinis paramos gavėjas:

- a) nustato sąlygas su kitais paramos gavėjais sutartyje, apimančioje nuostatas, kuriomis, *inter alia*, užtikrinamas patikimas veiksmui skirtų lėšų valdymas, įskaitant nepagrįstai sumokėtų sumų susigrąžinimą;
- b) prisiima atsakomybę už viso veiksmo įgyvendinimo užtikrinimą;
- c) įsitikina, kad visų paramos gavėjų nurodytos išlaidos būtų patirtos įgyvendinant veiksmą ir atitiktų visų paramos gavėjų sutartą veiklą ir vadovaujančiosios institucijos pateiktą dokumentą pagal 12 straipsnio 5 dalį;
- d) užtikrina, kad kitų paramos gavėjų nurodytas išlaidos būtų patikrintos tikrintojų ar tikrintojų, jei šį tikrinimą atlieka ne vadovaujančioji institucija pagal 23 straipsnio 3 dalį.

3. Jei pagal 2 dalies a punktą nustatytose sąlygose nurodyta kitaip, pagrindinis paramos gavėjas užtikrina, kad kiti paramos gavėjai kuo greičiau gautų visą fondų įnašo sumą. Neatimamos ir neišskaičiuojamos jokios sumos ir neimamas joks specialus mokestis arba kitas lygiavertis mokestis, dėl kurio sumažėtų ta kitiems paramos gavėjams skirta suma.

4. Pagrindiniai paramos gavėjai turi būti įsisteigę valstybėje narėje, dalyvaujančioje bendradarbiavimo programoje. Tačiau valstybės narės ir trečiosios šalys ar teritorijos, dalyvaujančios bendradarbiavimo programoje, gali susitarti, kad pagrindinis paramos gavėjas būtų įsisteigęs trečiojoje šalyje ar teritorijoje, dalyvaujančioje toje bendradarbiavimo programoje, jei vadovaujančioji institucija yra įsitikinusi, kad pagrindinis paramos gavėjas gali atlikti 2 ir 3 dalyse nustatytas užduotis ir kad įvykdyti valdymo, tikrinimo ir audito reikalavimai.

5. Vieninteliai paramos gavėjai turi būti registruoti valstybėje narėje, dalyvaujančioje bendradarbiavimo programoje. Tačiau jie gali būti registruoti valstybėje narėje, nedalyvaujančioje programoje, jei laikomasi 12 straipsnio 3 dalyje nustatytų sąlygų.

IV SKYRIUS

Stebėseną ir vertinimą

14 straipsnis

Įgyvendinimo ataskaitos

1. Ne vėliau kaip 2016 m. gegužės 31 d. ir kiekvienų vėlesnių metų tą pačią dieną, įskaitant 2023 m., gegužės 31 d. vadovaujančioji institucija Komisijai pateikia metinę įgyvendinimo ataskaitą, laikydama Reglamento (ES) Nr. 1303/2013 50 straipsnio 1 dalies. 2016 m. teikiama įgyvendinimo ataskaita apima 2014 ir 2015 finansinius metus, taip pat laikotarpį nuo išlaidų tinkamumo finansuoti pradžios iki 2013 m. gruodžio 31 d.

2. 2017 m. ir 2019 m. pateiktoms ataskaitoms 1 dalyje nurodytas terminas yra birželio 30 d.

3. Metinėse įgyvendinimo ataskaitose pateikiama informacija apie:

- a) bendradarbiavimo programos įgyvendinimą laikantis Reglamento (ES) Nr. 1303/2013 50 straipsnio 2 dalies;
- b) atitinkamais atvejais, didelių projektų ir bendrųjų veiksmų planų rengimo ir įgyvendinimo pažangą.

4. 2017 m. ir 2019 m. pateiktose metinėse įgyvendinimo ataskaitose pateikiama ir įvertinama atitinkamai Reglamento (ES) Nr. 1303/2013 50 straipsnio 4 ir 5 dalyse nurodyta informacija ir informacija, nurodyta šio straipsnio 2 dalyje, kartu su šia informacija:

- a) vertinimo plano įgyvendinimo pažanga ir paskesni veiksmai, kurių imtasi dėl per vertinimą nustatytų faktų;
- b) pagal komunikacijos strategiją taikytų informavimo ir viešinio priemonių rezultatai;
- c) partnerių dalyvavimas įgyvendinant, stebint ir vertinant bendradarbiavimo programą.

2017 m. ir 2019 m. pateiktose metinėse įgyvendinimo ataskaitose, atsižvelgiant į kiekvienos bendradarbiavimo programos turinį ir tikslus, gali būti pateikta ir įvertinta ši informacija:

- a) pažanga įgyvendinant teritorinės plėtros integruotąjį metodą, įskaitant tvarią miestų plėtrą ir bendruomenės inicijuotą vietos plėtrą pagal bendradarbiavimo programą;

- b) pažanga įgyvendinant veiksmus, siekiant stiprinti institucijų ir paramos gavėjų gebėjimus administruoti ERPF ir juo naudotis;
- c) tam tikrais atvejais indėlis įgyvendinant makroregionines ir jūrų baseinų strategijas;
- d) konkretūs veiksmai, kurių imtasi puoselėjant vyrų ir moterų lygybę, skatinant nediskriminavimą, pirmiausia susijusį su prieiga neįgaliesiems, ir įvykdyti susitarimai lyčių aspektą įtraukti į bendradarbiavimo programas ir veiksmus;
- e) veiksmai, kurių imtasi tvariai plėtrai skatinti;
- f) socialinės inovacijos srities veiksmų įgyvendinimo pažanga;

5. Metinės ir baigiamosios įgyvendinimo ataskaitos rengiamos remiantis Komisijos įgyvendinimo aktais patvirtintomis formomis. Tie įgyvendinimo aktai priimami pagal patariamąją procedūrą, nurodytą Reglamento (ES) Nr. 1303/2013 150 straipsnio 2 dalyje.

15 straipsnis

Metinė peržiūra

Metinės peržiūros posėdis organizuojamas pagal Reglamento (ES) Nr. 1303/2013 51 straipsnį.

Jeigu pagal Reglamento (ES) Nr. 1303/2013 51 straipsnio 3 dalį metiniai peržiūros posėdžiai neorganizuojami, kasmetinė peržiūra gali būti atliekama raštu.

16 straipsnis

Europos teritorinio bendradarbiavimo tikslo rodikliai

1. Šio reglamento priede nustatyti bendrieji produkto rodikliai, konkrečios programos rezultato rodikliai ir, jei reikia, konkrečios programos produkto rodikliai taikomi pagal Reglamento (ES) Nr. 1303/2013 27 straipsnio 4 dalį ir šio reglamento 8 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos b punkto ii bei iv papunkčius ir c dalies ii ir iv papunkčius.

2. Bendriesiems ir konkrečios programos produkto rodikliams nustatoma nulinė pradinė reikšmė. 2023 m. nustatomos tų rodiklių kaupiamosios kiekybinės siektinos vertės.

3. Konkrečios programos rezultato rodikliams, susijusiems su investavimo prioritetais, atskaitinė vertė pasirenkama remiantis naujausiais turimais duomenimis, o tikslai nustatomi 2023 metams. Tikslus galima išreikšti kiekybiškai arba kokybiškai.

4. Komisijai pagal 29 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais būtų keičiamas bendrųjų produkto rodiklių sąrašas, pateiktas priede, siekiant pagrįstais atvejais atlikti koregavimus ir užtikrinti veiksmingą programos įgyvendinimo pažangos vertinimą.

17 straipsnis

Techninė parama

ERPF techninei paramai skiriamos sumos riba yra 6 proc. visos bendradarbiavimo programai skirtos sumos. Kai programos bendri asignavimai neviršija 50 000 000 EUR, ERPF techninei paramai skiriamos sumos riba yra 7 proc. visos bendradarbiavimo programai skirtos sumos, bet ne mažiau kaip 1 500 000 EUR ir ne daugiau kaip 3 000 000 EUR.

V SKYRIUS

Tinkamumas finansuoti

18 straipsnis

Išlaidų tinkamumo finansuoti taisyklės

1. Komisija pagal 29 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, siekiant nustatyti konkrečias bendradarbiavimo programų išlaidų tinkamumo finansuoti taisykles, susijusias su išlaidomis darbuotojams, biuro ir administracinėmis išlaidomis, kelionės ir apgyvendinimo išlaidomis, išorės ekspertų ir paslaugų išlaidomis bei įrangos išlaidomis. Apie pagal 29 straipsnį priimtus deleguotuosius aktus Komisija ne vėliau kaip 2014 m. balandžio 22 d. vienu metu praneša Europos Parlamentui ir Tarybai.

2. Nedarydamos poveikio Reglamento (ES) Nr. 1303/2013 65–71 straipsniuose, Reglamente (ES) Nr. 1301/2013, šiame reglamente arba šio straipsnio 1 dalyje nurodytuose deleguotuosiuose aktuose arba jų pagrindu nustatytoms tinkamumo finansuoti taisyklėms, dalyvaujančios valstybės narės stebėsenos komitete nustato visos bendradarbiavimo programos tinkamumo finansuoti papildomas taisykles.

3. Į Reglamento (ES) Nr. 1303/2013 65–71 straipsniuose, Reglamente (ES) Nr. 1301/2013, šio straipsnio 1 dalyje nurodytame deleguotajame akte arba jų pagrindu arba dalyvaujančių valstybių narių pagal šio straipsnio 2 dalį kartu nustatytose taisyklėse nustatytų tinkamumo finansuoti taisyklių taikymo sritį nepatenkančiais klausimais taikomos valstybės narės, kurioje patiriamos išlaidos, nacionalinės taisyklės.

19 straipsnis

Išlaidos darbuotojams

Veiksmo išlaidas darbuotojams sąnaudas galima apskaičiuoti kaip fiksuotąją iki 20 proc. tiesioginių sąnaudų, išskyrus išlaidas darbuotojams, normą.

20 straipsnis

Bendradarbiavimo programų veiksmų tinkamumas finansuoti atsižvelgiant į vietovę

1. Taikant 2 ir 3 dalyse nustatytas leidžiančias nukrypti nuostatas, veiksmai pagal bendradarbiavimo programas vykdomi programos įgyvendinimo teritorijos dalyje, apimančioje Sąjungos teritoriją (toliau – programos įgyvendinimo teritorijos Sąjungos dalis).

2. Vadovaujančioji institucija gali sutikti, kad visi veiksmai arba jų dalis būtų įgyvendinami ne programos įgyvendinimo teritorijos Sąjungos dalyje, jei įvykdytos visos toliau nurodytos sąlygos:

- a) veiksmas naudingas programos įgyvendinimo teritorijai;
 - b) bendra pagal bendradarbiavimo programą veiksams ne programos įgyvendinimo teritorijos Sąjungos dalyje paskirta suma neviršija 20 proc. ERPF paramos programos lygmeniu arba 30 proc., jei tai bendradarbiavimo programos, kurių programos įgyvendinimo teritorijos Sąjungos dalį sudaro atokiausi regionai;
 - c) bendradarbiavimo programos institucijos įvykdo su veiksmu susijusius vadovaujančiosios ir audito institucijų išpareigojimus, susijusius su valdymu, kontrole ir auditu, arba jos sudaro sutartis su valstybės narės arba trečiosios šalies ar teritorijos, kurioje įgyvendinamas veiksmas, institucijomis.
3. Techninės paramos, reklaminės veiklos ir gebėjimų stiprinimo veiksmų išlaidos gali būti patiriamos ne programos įgyvendinimo teritorijos Sąjungos dalyje, jei įvykdomos 2 dalies a ir c punktų sąlygos.

VI SKYRIUS

Valdymas, kontrolė ir paskyrimas

21 straipsnis

Institucijų paskyrimas

1. Bendradarbiavimo programoje dalyvaujančios valstybės narės, taikydamos Reglamento (ES) Nr. 1303/2013 123 straipsnio 1 dalį, paskiria vieną vadovaujančiąją instituciją, taikydamos to reglamento 123 straipsnio 2 dalį – vieną tvirtinančiąją instituciją ir taikydamos to reglamento 123 straipsnio 4 dalį – vieną audito instituciją. Vadovaujančioji institucija ir audito institucija turi būti toje pačioje valstybėje narėje.

Bendradarbiavimo programoje dalyvaujančios valstybės narės gali paskirti vadovaujančiąją instituciją būti atsakinga ir už tvirtinančiosios institucijos funkcijų atlikimą. Tokiu paskyrimu nedaroma poveikio dalyvaujančių valstybių narių su finansinių pataisų taikymu susijusių išpareigojimų paskirstymui, kaip nustatyta bendradarbiavimo programoje.

2. Tvirtinančioji institucija gauna Komisijos mokamas išmokas ir paprastai jas išmoka pagrindiniams paramos gavėjams pagal Reglamento (ES) Nr. 1303/2013 132 straipsnį.

3. Vadovaujančiosios institucijos ir, atitinkamais atvejais, tvirtinančiosios institucijos paskyrimo procedūrą, nustatytą Reglamento (ES) Nr. 1303/2013, 124 straipsnyje, vykdo valstybės narė, kurioje yra įsisteigusi institucija.

22 straipsnis

Europos teritorinio bendradarbiavimo grupė

Bendradarbiavimo programoje dalyvaujančios valstybės narės gali naudotis ETBG, siekdamos perduoti tai grupei atsakomybę už tos bendradarbiavimo programos arba jos dalies valdymą, visų pirma suteikdamos jai vadovaujančiosios institucijos pareigas.

23 straipsnis

Vadovaujančiosios institucijos funkcijos

1. Nedarant poveikio šio straipsnio 4 daliai, bendradarbiavimo programos vadovaujančioji institucija vykdo Reglamento (ES) Nr. 1303/2013 125 straipsnyje nustatytas funkcijas.

2. Pasikonsultavusi su bendradarbiavimo programoje dalyvaujančiomis valstybėmis narėmis ir trečiosiomis šalimis, vadovaujančioji institucija įsteigia jungtinį sekretoriatą.

Jungtinis sekretoriatas padeda vadovaujančiajai institucijai ir stebėsenos komitetui vykdyti atitinkamas funkcijas. Jungtinis sekretoriatas taip pat teikia galimiems paramos gavėjams informaciją apie finansavimo galimybes pagal bendradarbiavimo programas ir padeda paramos gavėjams įgyvendinti veiksmus.

3. Jei vadovaujančiąją instituciją paskiriama ETBG, tikrinimus pagal Reglamento (ES) Nr. 1303/2013 125 straipsnio 4 dalies a punktą atlieka vadovaujančioji institucija arba tikrinimai atliekami jos atsakomybe bent tų valstybių narių ir trečiųjų šalių ar teritorijų, iš kurių yra ETBG narių, atžvilgiu.

4. Jei vadovaujančioji institucija neatlieka tikrinimų pagal Reglamento (ES) Nr. 1303/2013 125 straipsnio 4 dalies a punktą visoje programos įgyvendinimo teritorijoje, arba kai vadovaujančiosios institucijos arba jos atsakomybe tų valstybių narių ir trečiųjų šalių ar teritorijų, iš kurių yra ETBG narių, tikrinimai pagal 3 dalį neatliekami, kiekviena valstybė narė arba trečioji šalis ar teritorija, jei ji priėmė kvietimą dalyvauti bendradarbiavimo programoje, paskiria instituciją arba asmenį, atsakingą už tokius tikrinimus, susijusius su paramos gavėjais jos teritorijoje (toliau – tikrintojas (-ai)).

Pirmoje pastraipoje nurodyti tikrintojai gali būti tos pačios už tokius bendradarbiavimo programų pagal investicijų į ekonomikos augimą ir darbo vietų kūrimą tikslą tikrinimą arba, trečiųjų šalių atveju, už palyginamus tikrinimus pagal Sąjungos išorės politikos priemones atsakingos institucijos.

Vadovaujančioji institucija įsitikina, kad kiekvieno vykdančios veiksmus dalyvaujančio paramos gavėjo išlaidas patikrinę paskirtasis tikrintojas.

Kiekviena valstybė narė užtikrina, kad paramos gavėjo išlaidos galėtų būti patikrintos per trijų mėnesių laikotarpį nuo tos dienos, kai atitinkamas paramos gavėjas pateikė dokumentus.

Kiekviena valstybė narė arba kiekviena trečioji šalis, jei ji priėmė kvietimą dalyvauti bendradarbiavimo programoje, atsako už jos teritorijoje atliekamus tikrinimus.

5. Jei bendrai finansuojamų produktų arba paslaugų teikimą galima patikrinti viso veiksmo atžvilgiu, tikrinimą atlieka valstybės narės, kurioje įsisteigęs pagrindinis paramos gavėjas, vadovaujančioji institucija arba tikrintojas.

24 straipsnis

Tvirtinančiosios institucijos funkcijos

Bendradarbiavimo programos tvirtinančioji institucija vykdo Reglamento (ES) Nr. 1303/2013 126 straipsnyje nustatytas funkcijas.

25 straipsnis

Audito institucijos funkcijos

1. Bendradarbiavimo programoje dalyvaujančios valstybės narės ir trečiosios šalys gali įgalioti audito instituciją visoje bendradarbiavimo programos teritorijoje tiesiogiai vykdyti Reglamento (ES) Nr. 1303/2013 127 straipsnyje nurodytas funkcijas. Jos nurodo, kada audito institucijai turi padėti valstybės narės arba trečiosios šalies auditorius.

2. Jei audito institucija neturi 1 dalyje nurodytų įgaliojimų, jai padeda auditorių grupė, kurią sudaro kiekvienos bendradarbiavimo programoje dalyvaujančios valstybės narės arba trečiosios šalies atstovai ir kuri atlieka Reglamento (ES) Nr. 1303/2013 127 straipsnyje nurodytas funkcijas. Kiekviena valstybė narė arba kiekviena trečioji šalis, jei ji priėmė kvietimą dalyvauti bendradarbiavimo programoje, atsako už jos teritorijoje atliekamus auditus.

Kiekvienas atstovas iš kiekvienos bendradarbiavimo programoje dalyvaujančios valstybės narės ar trečiosios šalies yra atsakingas už tai, kad būtų pateikti su išlaidomis jo teritorijoje susiję faktiniai duomenys, kurių reikia audito institucijai vertinimui atlikti.

Auditorių grupė sudaroma per tris mėnesius nuo bendradarbiavimo programos patvirtinimo sprendimo. Ji parengia savo darbo tvarkos taisykles ir jai pirmininkauja bendradarbiavimo programos audito institucija.

3. Vykdydami pareigas auditoriai yra nepriklausomi nuo tikrintojų, atliekančių tikrinimus pagal 23 straipsnį.

VII SKYRIUS

Trečiųjų šalių dalyvavimas tarptautinio ir tarpregioninio bendradarbiavimo programose

26 straipsnis

Trečiųjų šalių dalyvavimo įgyvendinimo sąlygos

Taikytinos programos įgyvendinimo sąlygos, kuriomis reglamentuojamas finansų valdymas, taip pat trečiųjų šalių dalyvavimo programavimas, stebėseną, vertinimas ir kontrolė, prie tarptautinio ir tarpregioninio bendradarbiavimo programų pridedant PNPP II ar EKP lėšomis, nustatomos atitinkamoje bendradarbiavimo programoje ir taip pat, prireikus, finansavimo susitarime, kurį sudaro Komisija, susijusių trečiųjų šalių vyriausybės ir valstybė narė, kurioje veikia atitinkamos bendradarbiavimo programos vadovaujančioji institucija. Programos įgyvendinimo sąlygos atitinka Sąjungos sanglaudos politikos taisykles.

VIII SKYRIUS

Finansų valdymas

27 straipsnis

Biudžetiniai įsipareigojimai, išmokos ir susigrąžinimas

1. ERPF parama bendradarbiavimo programoms mokama į vieną sąskaitą, kuri nėra suskirstyta į nacionalines subsąskaitas.

2. Vadovaujančioji institucija užtikrina, kad visos dėl pažeidimo sumokėtos sumos būtų susigrąžintos iš pagrindinio arba vienintelio paramos gavėjo. Paramos gavėjai grąžina pagrindiniam paramos gavėjui visas nepagrįstai sumokėtas sumas.

3. Jei pagrindiniam paramos gavėjui nepavyksta susigrąžinti sumų iš kitų paramos gavėjų arba jei vadovaujančiajai institucijai nepavyksta susigrąžinti sumų iš pagrindinio arba vienintelio paramos gavėjo, valstybė narė arba trečioji šalis, kurios teritorijoje yra įsisteigęs arba, ETBG atveju, yra registruotas atitinkamas paramos gavėjas, vadovaujančiajai institucijai grąžina tam paramos gavėjui visą nepagrįstai sumokėtą sumą. Vadovaujančioji institucija yra atsakinga už atitinkamų sumų grąžinimą į Sąjungos bendrąjį biudžetą atsižvelgiant į atsakomybės paskirstymą tarp dalyvaujančių valstybių narių, kaip nustatyta bendradarbiavimo programoje.

28 straipsnis

Euro naudojimas

Nukrypstant nuo Reglamento (ES) Nr. 1303/2013 133 straipsnio, ne eurais patirtas išlaidas paramos gavėjai perskaičiuoja eurais pagal Komisijos nustatytą mėnesio keitimo kursą tą mėnesį, kurį:

- a) tos išlaidos patirtos;
- b) tos išlaidos pateiktos vadovaujančiajai institucijai arba tikrintojui tikrinti pagal šio reglamento 23 straipsnį; arba
- c) apie tas išlaidas buvo pranešta pagrindiniam paramos gavėjui.

Pasirinktas metodas nustatomas bendradarbiavimo programoje ir taikomas visiems paramos gavėjams.

Perskaičiavimą tikrina valstybės narės arba trečiosios šalies, kurioje įsisteigęs paramos gavėjas, vadovaujanti institucija arba tikrintojas.

IX SKYRIUS

Baigiamosios nuostatos

29 straipsnis

Igaliojimų delegavimas

1. Igaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami šiame straipsnyje nustatytais sąlygomis.
2. 16 straipsnio 4 dalyje ir 18 straipsnio 1 dalyje nurodyti igaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami nuo 2013 m. gruodžio 21 d. iki 2020 m. gruodžio 31 d.
3. Europos Parlamentas arba Taryba gali bet kada atšaukti 16 straipsnio 4 dalyje ir 18 straipsnio 1 dalyje nurodytus deleguotuosius igaliojimus. Sprendimu dėl igaliojimų atšaukimo nutraukiami tame sprendime nurodyti igaliojimai priimti deleguotuosius aktus. Sprendimas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* arba vėlesnę jame nurodytą dieną. Jis neturi poveikio jau galiojančių deleguotųjų aktų galiojimui.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2013 m. gruodžio 17 d.

Europos Parlamento vardu
Pirmininkas
M. SCHULZ

Tarybos vardu
Pirmininkas
R. ŠADŽIUS

4. Apie priimtą deleguotąjį aktą Komisija nedelsdama vienu metu praneša Europos Parlamentui ir Tarybai.

5. Pagal 16 straipsnio 4 dalį ir 18 straipsnio 1 dalį priimtas deleguotasis aktas įsigalioja tik tuo atveju, jeigu per du mėnesius nuo pranešimo Europos Parlamentui ir Tarybai apie šį aktą dienos nei Europos Parlamentas, nei Taryba nepareiškia prieštaravimų arba jeigu dar nepasibaigus šiam laikotarpiui ir Europos Parlamentas, ir Taryba praneša Komisijai, kad neprieštaravimų nereikš. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva šis laikotarpis pratęsiamas dviem mėnesiais.

30 straipsnis

Pereinamojo laikotarpio nuostatos

1. Šis reglamentas neturi įtakos paramos, kurią Komisija patvirtino remdamasi Reglamentu (EB) Nr. 1080/2006 arba kitais teisės aktais, kurie taikomi tai paramai 2013 m. gruodžio 31 d. tęsimui ar keitimui, įskaitant visos paramos ar jos dalies nutraukimą. Tas reglamentas ar tokie kiti taikytini teisės aktai toliau taikomi tai paramai ar susijusiems veiksmams po 2013 m. gruodžio 31 d. iki jų pabaigos. Šioje dalyje parama apima veiksmų programas ir didelės apimties projektus.

2. Prieš 2014 m. sausio 1 d. pagal Reglamentą (EB) Nr. 1080/2006 pateiktos arba patvirtintos paraiškos dėl paramos gavimo ir toliau galioja.

31 straipsnis

Peržiūra

Europos Parlamentas ir Taryba peržiūri šį reglamentą ne vėliau kaip 2020 m. gruodžio 31 d. SESV 178 straipsnyje nustatyta tvarka.

32 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis reglamentas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

4, 27 ir 28 straipsniai taikomi nuo 2014 m. sausio 1 d.

PRIEDAS

EUROPOS TERITORINIO BENDRADARBIAVIMO TIKSLO BENDRIEJI PRODUKTO RODIKLIAI

	VIENETAS	PAVADINIMAS
Pelningos investicijos		
	įmonės	Paramą gaunančių įmonių skaičius
	įmonės	Subsidijas gaunančių įmonių skaičius
	įmonės	Finansavimą, išskyrus subsidijas, gaunančių įmonių skaičius
	įmonės	Nefinansinę paramą gaunančių įmonių skaičius
	įmonės	Paramą gavusių naujų įmonių skaičius
	įmonės	Įmonių, dalyvaujančių tarpvalstybiniuose, tarptautiniuose arba tarpregioniniuose mokslinių tyrimų projektuose, skaičius
	organizacijos	Mokslo tiriamųjų institucijų, dalyvaujančių tarpvalstybiniuose, tarptautiniuose arba tarpregioniniuose mokslinių tyrimų projektuose, skaičius
	EUR	Pivačiosios investicijos, atitinkančios viešąją paramą įmonėms (subsidijos)
	EUR	Privačiosios investicijos, atitinkančios viešąją paramą įmonėms (ne subsidijos)
	visos darbo dienos ekvivalentai	Užimtumo padidėjimas paramą gavusiose įmonėse
Tvarus turizmas	apsilankymai per metus	Numatomo apsilankymų paramą gavusiuose kultūros ir gamtos paveldo objektuose bei turistų lankytinose vietose skaičiaus padidėjimas
IRT infrastruktūra	namų ūkiai	Papildomas namų ūkių, turinčių bent 30 Mbps plačiajuostę prieigą, skaičius
Transportas		
Geležinkeliai	kilometrai	Bendras naujų geležinkelio linijų ilgis
		iš jų: TEN-T
	kilometrai	Bendras rekonstruotų arba atnaujintų geležinkelio linijų ilgis
		iš jų: TEN-T
Keliai	kilometrai	Bendras naujai nutiestų kelių ilgis
		iš jų: TEN-T
	kilometrai	Bendras rekonstruotų arba atnaujintų kelių ilgis
		iš jų: TEN-T
Miestų transportas	kilometrai	Bendras naujų arba pagerintų tramvajų ir metro linijų ilgis
Vidaus vandenų keliai	kilometrai	Bendras naujų arba pagerintų vidaus vandenų kelių ilgis
Aplinka		
Kietosios atliekos	tonos per metus	Papildomas atliekų perdirbimo pajėgumas

	VIENETAS	PAVADINIMAS
Vandentieka	asmenys	Papildomas gyventojų, besinaudojančių pagerintomis vandentiekos paslaugomis, skaičius
Nuotekų apdorojimas	gyventojų ekvivalentas	Papildomas gyventojų, besinaudojančių pagerintomis nuotekų valymo paslaugomis, skaičius
Rizikos prevencija ir valdymas	asmenys	Gyventojų, kuriems yra naudingos apsaugos nuo potvynių priemonės, skaičius
	asmenys	Gyventojų, kuriems yra naudingos miškų gaisrinės saugos priemonės, skaičius
Žemės rekultivavimas	hektarai	Bendras rekultivuotos žemės plotas
Gamta ir biologinė įvairovė	hektarai	Buveinių, gavusių paramą siekiant užtikrinti geresnę apsaugos būklę, plotas
Moksliniai tyrimai, inovacijos		
	visos darbo dienos ekvivalentai	Naujų tyrėjų skaičius paramą gavusiuose subjektuose
	visos darbo dienos ekvivalentai	Tyrėjų, dirbančių pagerintoje infrastruktūros bazėje, skaičius
	įmonės	Su mokslo tiriamosiomis institucijomis bendradarbiaujančių įmonių skaičius
	EUR	Privčiosios investicijos, atitinkančios viešąją paramą inovacijoms arba MTEP projektams
	įmonės	Įmonių, gavusių paramą siekiant, kad jos pateiktų naujų rinkos produktų, skaičius
	įmonės	Įmonių, gavusių paramą siekiant, kad jos pateiktų naujų įmonės produktų, skaičius
Energetika ir klimato kaita		
Atsinaujinantieji energijos ištekliai	megavatai	Papildomas atsinaujinančiosios energijos gamybos pajėgumas
Energijos vartojimo efektyvumas	namų ūkiai	Geresnei energijos vartojimo efektyvumo klasei priskiriamų namų ūkių skaičius
	kWh per metus	Mažesnis metinis viešuosiuose pastatuose suvartotos pirminės energijos kiekis
	vartotojai	Papildomų energijos vartotojų, prisijungtų prie pažangiųjų elektros energijos tinklų, skaičius
Šiltnamio efektą sukeliančių dujų mažinimas	CO ₂ ekvivalento tonos	Numatomas metinis šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekio sumažėjimas
Socialinė infrastruktūra		
Vaikų priežiūra ir švietimas	asmenys	Paramą gavusios vaikų priežiūros arba švietimo infrastruktūros pajėgumas
Sveikata	asmenys	Gyventojų, kurie gali naudotis pagerintomis sveikatos paslaugomis, skaičius
Konkretūs miestų plėtros rodikliai		
	asmenys	ričių, kuriose taikomos integruotos miestų plėtros strategijos, gyventojų skaičius
	kvadratiniai metrai	Atviros erdvės, sukurtos arba atnaujintos miestų teritorijose

	VIENETAS	PAVADINIMAS
	kvadratiniai metrai	Viešieji arba komerciniai pastatai, pastatyti arba atnaujinti miestų teritorijose
	gyvenamieji būstai	Atnaujinti gyvenamieji būstai miestų teritorijose
Darbo rinka ir mokymas ⁽¹⁾		
	asmenys	Tarpvalstybinių judumo iniciatyvų dalyvių skaičius
	asmenys	Bendrų vietos užimtumo iniciatyvų ir bendro mokymo dalyvių skaičius
	asmenys	Projektų, kuriais tarpvalstybiniu mastu skatinama lyčių lygybė, lygios galimybės ir socialinė įtrauktis, dalyvių skaičius
	asmenys	Bendrų švietimo ir mokymo schemų, kuriomis siekiama tarpvalstybiniu mastu remti jaunimo užimtumą, švietimo galimybes ir aukštąjį mokslą bei profesinį rengimą, dalyvių skaičius

⁽¹⁾ Prireikus informacija apie dalyvius bus teikiama atsižvelgiant į jų padėtį darbo rinkoje, nurodant, ar jie yra dirbantys ar nedirbantys asmenys, ilgalaikiai bedarbiai, neaktyvūs ar neaktyvūs ir nesimokantys asmenys.

Bendras Europos Parlamento ir Tarybos pareiškimas dėl ERPF reglamento 6 straipsnio, Europos teritorinio bendradarbiavimo (ETB) reglamento 15 straipsnio ir Sanglaudos fondo reglamento 4 straipsnio taikymo

Europos Parlamentas ir Taryba atkreipia dėmesį į tai, kad Komisija užtikrina ES teisės aktų leidėjams, jog bendri išdirbio rodikliai, susiję su ERPF reglamentu, ETB reglamentu ir Sanglaudos fondo reglamentu, kurie turi būti įtraukti į atitinkamai kiekvieno reglamento priedą, yra ilgo parengiamojo proceso, kuriame dalyvavo tiek Komisijos, tiek valstybių narių vertinimo ekspertai, rezultatas, ir tikimasi, kad jie nekis.
